

Sách I-sai-a [1] (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách I-sai-a (Is 1,1-39,8)

Tải toàn bộ sách "I-sai-a" về.

1 1 Thị kiến ông I-sai-a, con ông A-mốc, đã được thấy, liên quan đến Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, thời các vua Út-di-gia-hu, Giô-tham, A-khát, Khít-ki-gia cai trị Giu-đa.

2 Trời hãy nghe đây, đất lắng tai nào, vì ĐỨC CHÚA phán :
"Ta đã nuôi nấng đàn con, cho chúng nên khôn lớn,
nhưng chúng đã phản nghịch cùng Ta.

3 Con bò còn biết chủ, con lừa còn biết cái máng cỏ nhà chủ nó.
Nhưng Ít-ra-en thì không biết, dân Ta chẳng hiểu gì.

4 Khôn thay dân tộc phạm tội, dân chông chất lỗi lầm,
giống nòi gian ác, lũ con hư hỏng !
Chúng đã bỏ ĐỨC CHÚA,
đã khinh Đức Thánh của Ít-ra-en, mà quay lưng đi.

5 Biết đánh các người vào chỗ nào nữa,
hỡi những kẻ cứ khăng khăng phản loạn !
Đầu chỗ nào cũng đau, tim tan nát cả rồi !

6 Từ bàn chân cho đến đỉnh đầu, chẳng còn nơi lành lặn :
vết bầm, vết đánh, vết thương còn mới, chưa có ai lau chùi,
chưa có ai băng bó, chưa có ai thoa dầu.

7 Xứ sở các người hoang tàn,
thành thị các người bị lửa thiêu.
Đất đai các người, kẻ ngoại bang thôn tính ngay trước mặt,
khiến trở nên hoang tàn như bị quân ngoại bang giày xéo.

8 Chỉ còn sót lại cô gái Xi-on, như túp lều trong vườn nho,

như cái chòi trong vườn dưa, như thành bị vây hãm.

9 Nếu ĐỨC CHÚA các đạo binh chẳng để lại cho chúng ta một ít người sống sót, thì chúng ta đã ra như Xơ-đôm, đã giống Gô-mô-ra.

10 Hỡi những kẻ làm đầu Xơ-đôm, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA phán.
Hỡi dân Gô-mô-ra, hãy lắng tai nghe Thiên Chúa chúng ta dạy bảo.

11 ĐỨC CHÚA phán : "Ngàn ấy hy lễ của các người,
đối với Ta, nào nghĩa lý gì ?
Lễ toàn thiêu chiên cừu, mỡ bê mập, Ta đã ngấy.

Máu bò, máu chiên dê, Ta chẳng thèm !

12 Khi các người đến trình diện Ta,
ai khiến các người phải giẫm lên khuôn viên của Ta ?

13 Thôi, đừng đem những lễ vật vô ích đến nữa.
Ta ghê tởm khói hương ;
Ta không chịu nổi ngày đầu tháng,
ngày sa-bát, ngày đại hội,
không chịu nổi những người cứ phạm tội ác rồi lại cứ lễ lạt linh đình.

14 Ta chán ghét những ngày đầu tháng,
những đại lễ của các người.
Những thứ đó đã trở thành gánh nặng cho Ta,
Ta không chịu nổi nữa.

15 Khi các người dang tay cầu nguyện, Ta bịt mắt không nhìn ;
các người có đọc kinh cho nhiều, Ta cũng chẳng thèm nghe.

Vì tay các người đầy những máu.

16 Hãy rửa cho sạch, tẩy cho hết,
và vứt bỏ tội ác của các người cho khỏi chướng mắt Ta.

Đừng làm điều ác nữa.

17 Hãy tập làm điều thiện, tìm kiếm lẽ công bình,
sửa phạt người áp bức, xử công minh cho cô nhi,
biện hộ cho quả phụ.

18 ĐỨC CHÚA phán : "Hãy đến đây, ta cùng nhau tranh luận !

Tội các ngươi, dầu có đỏ như son, cũng ra trắng như tuyết ;

có thắm tựa vải điều, cũng hoá trắng như bông.

19 Nếu các ngươi chịu nghe lời Ta, các ngươi sẽ được hưởng dùng hoa màu trong xứ.

20 Còn nếu các ngươi từ chối mà phản nghịch, các ngươi sẽ phải ăn gươm ăn giáo." Miệng ĐỨC CHÚA đã phán như vậy.

21 Đô thị vốn trung tín xưa kia sao nay lại trở thành con điếm ? Đô thị xưa kia vốn chính trực, vốn là nơi ngự trị của đức công minh, sao nay lại đầy lũ giết người ?

22 Bạc của ngươi đã biến thành gỉ sét, rượu ngon thì bị pha nước vào.

23 Các thủ lãnh của ngươi là những kẻ phản nghịch,

đồng loã cùng trộm cướp.

Tất cả bọn chúng đều thích ăn hối lộ, và chạy theo quà cáp.

Chúng không phân xử công minh cho cô nhi, cũng chẳng quan tâm đến quyền lợi quả phụ.

24 Vì thế, đây là sấm ngôn của Chúa Thượng, ĐỨC CHÚA các đạo binh, Đấng vạn năng của Ít-ra-en :

"Nào ! Ta sẽ phạt quân đối nghịch Ta, cho hạ dạ, sẽ báo oán những kẻ thù của Ta.

25 Ta sẽ trở tay chống lại ngươi. Gỉ sét của ngươi, Ta sẽ tẩy sạch, như người ta lấy muối luyện kim. Mọi cặn bã của ngươi, Ta sẽ loại bỏ.

26 Ta sẽ cho các thủ lãnh của ngươi nên giống như hồi trước,

và các cố vấn của ngươi tựa thỏ ban đầu.

Sau đó, ngươi sẽ được gọi

là "Thành phố của đức công minh", là "Đô thị trung tín".

27 Xi-on sẽ được giải thoát nhờ lễ chính trực,

và dân thành hồi cải trở về sẽ được giải thoát nhờ đức công minh.

28 Quân phản loạn và phường tội lỗi sẽ cùng bị đập tan,

những kẻ bỏ ĐỨC CHÚA đều phải tiêu vong.

29 Các ngươi sẽ phải xấu hổ vì những cây vân hương mà các ngươi ưa thích,

sẽ phải nhục nhã vì những khu vườn các ngươi đã chọn,

30 vì các ngươi sẽ như cây vân hương lá héo tàn tựa khu vườn không còn nước.

31 Người mạnh thế sẽ trở nên cái bụi nhùi, và việc nó làm sẽ thành một tia lửa, khiến cả hai cùng cháy mà không ai dập đi."

2 1 Đây là điều mà ông I-sai-a, con ông A-móc, đã được thấy về Giu-đa và Giê-ru-sa-lem.

2 Trong tương lai, núi Nhà ĐỨC CHÚA đứng kiên cường vượt đỉnh các non cao, vươn mình trên hết mọi ngọn đồi.

Dân dân lũ lượt đưa nhau tới,

3 nước nước dập dìu kéo nhau đi.

Rằng : "Đến đây, ta cùng lên núi ĐỨC CHÚA, lên Nhà Thiên Chúa của Gia-cóp, để Người dạy ta biết lối của Người, và để ta bước theo đường Người chỉ vẽ.

Vì từ Xi-on, thánh luật ban xuống,

từ Giê-ru-sa-lem, lời ĐỨC CHÚA phán truyền.

4 Người sẽ đứng làm trọng tài giữa các quốc gia và phân xử cho muôn dân tộc.

Họ sẽ đúc gươm đao thành cuốc thành cày, rèn giáo mác nên liềm nên hái.

Dân này nước nọ sẽ không còn vung kiếm đánh

nhau,

và thiên hạ thôi học nghề chinh chiến.

5 Hãy đến đây, nhà Gia-cóp hỡi, ta cùng đi, nhờ ánh sáng ĐỨC CHÚA soi đường !

6 Vâng, Chúa đã bỏ rơi dân Ngài là nhà Gia-cóp, vì họ chứa đầy thầy bói phương Đông và thầy

chiêm

như những người Phi-li-tinh ;
họ thoả hiệp với người ngoại quốc.

7 Đất nước họ đầy bạc đầy vàng, kho tàng thì vô hạn ;
đất nước họ đầy ngựa, chiến xa thì vô số.

8 Đất nước họ đầy những tà thần.
Họ phủ phục trước những thứ bàn tay họ tạo tác,
trước những vật ngón tay họ làm thành.

9 Thế là phạm nhân đã bị hạ, con người đã bị đè sát đất,
xin Chúa cũng đừng dung tha.

10 Hãy chui vào hốc đá, ẩn mình trong bụi đất,
để tránh nổi kinh hoàng ĐỨC CHÚA gây ra,
tránh oai phong lẫm liệt của Người.

11 Người phạm tội kiêu sẽ cúi mặt nhìn xuống,
con người ngạo nghễ rồi sẽ bị khuất phục ;
trong ngày đó, chỉ một mình ĐỨC CHÚA được suy tôn.

12 Vì ĐỨC CHÚA các đạo binh đã dành sẵn một ngày
để trị tất cả những gì kiêu căng ngạo nghễ,
trị tất cả những gì tự cao tự đại : chúng sẽ bị hạ xuống,
trị mọi cây hương bá Li-băng ngạo nghễ vươn cao,
và mọi cây sồi xứ Ba-san,
14 mọi quả núi ngạo nghễ, và mọi ngọn đồi vươn cao,
15 mọi cây tháp cao vợi, và mọi tường lũy kiên cố,
16 mọi tàu bè Tác-sít và mọi du thuyền lộng lẫy.
17 Người phạm tội kiêu sẽ bị khuất phục,
và con người ngạo nghễ rồi sẽ bị hạ xuống ;
ngày đó, chỉ một mình ĐỨC CHÚA được suy tôn.

18 Các tà thần sẽ đồng loạt biến đi.
19 Người ta sẽ chui vào hốc đá, vào khe đất,
để tránh nổi kinh hoàng ĐỨC CHÚA gây ra,
tránh oai phong lẫm liệt của Người,
khi Người đứng lên làm cho đất hải hùng.

20 Ngày đó, con người sẽ ném cho chuột chù, cho dơi

những tà thần bằng bạc, tà thần bằng vàng của họ
mà họ đã làm ra để thờ.

21 Họ sẽ chui vào hang đá, vào kẽ núi,
để tránh nổi kinh hoàng ĐỨC CHÚA gây ra,
tránh oai phong lẫm liệt của Người,
khi Người đứng lên làm cho đất hải hùng.

22 Hãy tránh xa người đời,
họ chỉ có hơi thở trong lỗ mũi, có gì đáng giá đâu !

3 1 Nay đây Chúa là ĐỨC CHÚA các đạo binh, cất khỏi Giê-ru-sa-lem và Giu-đa mọi chỗ nương chỗ tựa :
chỗ tựa chỗ nương là bánh và nước,
2 người hùng và chiến sĩ, quan toà và ngôn sứ,
thầy bói và kỳ mục,
3 sĩ quan và thân hào, cổ vấn với phù thủy cao tay
và những kẻ thạo nghề bùa ngải.
4 Ta sẽ đặt bọn nhãi con làm người chỉ huy chúng,
và lũ trẻ ranh làm người cai trị chúng.
5 Dân chúng sẽ ức hiếp lẫn nhau,
người thân cận ức hiếp người thân cận ;
nhãi con hỗn láo với ông già,
đưa vô loại hỗn láo với người quyền quý.
6 Người ta sẽ níu lấy người anh em trong nhà cha mình mà nói :
"Anh còn áo choàng, hãy làm đầu chúng tôi,
và đồng hoang tàn này sẽ ở dưới quyền anh."
7 Ngày đó, người kia sẽ lên tiếng nói :
"Tôi không muốn làm thầy thuốc đâu,
và trong nhà tôi chẳng có bánh, cũng chẳng có áo choàng,
xin đừng đặt tôi làm đầu dân."
8 Giê-ru-sa-lem sẩy chân, Giu-đa té nhào,
vì chúng đã nói và hành động chống lại ĐỨC CHÚA,
phản loạn trước tôn nhan vinh hiển của Người.
9 Vẻ mặt của chúng là bằng chứng cáo tội chúng ;
chúng khoe tội mình như Xơ-đôm, chứ không giấu giếm.

Thật khốn cho chúng, vì chúng tự chuốc hoạ vào thân.

10 Hãy nói : người công chính thật có phúc, vì kết quả việc họ làm, họ sẽ được dùng được hưởng.

11 Khốn thay kẻ gian ác, thật khốn thay, vì hậu quả việc tay nó làm, nó sẽ phải chuốc lấy.

12 Kẻ ức hiếp dân Ta là một đứa trẻ con, những kẻ cai trị nó lại là đàn bà. Ôi dân Ta, những kẻ dẫn dắt người làm người lạc hướng,

đường lối người đi, chúng làm cho rối loạn !

13 ĐỨC CHÚA đứng lên cáo tội, Người đứng đó xét xử chư dân.

14 ĐỨC CHÚA đưa ra toà xét xử hàng kỳ mục và những kẻ lãnh đạo dân Người : "Chính các người đã ăn hại vườn nho. Cửa cải người nghèo các người đã bóc lột còn đang ở trong nhà các người.

15 Cớ sao các người lại chà đạp dân Ta, làm tan nát mặt mày những kẻ nghèo khó ?" Sấm ngôn của Chúa Thượng, ĐỨC CHÚA các đạo binh !

16 ĐỨC CHÚA phán : Vì các con gái Xi-on kiêu kỳ, chúng vừa đi vừa vênh mặt, liếc mắt, chúng bước đi nhún nhảy, khua kiềng đeo chân,

17 nên Chúa Thượng sẽ làm cho con gái Xi-on ghé chốc đầy đầu, và ĐỨC CHÚA sẽ lột trần chúng.

18 Ngày đó, Chúa Thượng sẽ lấy đi đồ trang sức : kiềng, hình mặt trời, hình trăng khuyết, **19** vòng cổ, xuyên, khăn trùm, **20** khăn chít, xà tích, thắt lưng, hộp phấn son, bùa phép, **21** nhẫn, khuyên mũi, **22** áo ngày lễ, áo khoác, áo choàng, túi cầm tay, **23** gương soi, áo vải mịn, dải cột tóc, khăn trùm dài.

24 Thay vì hương thơm sẽ là mùi thối, thay vì thắt lưng là sợi dây thừng, thay vì bím tóc là đầu cạo trọc, thay vì áo đẹp là khổ vải thô, thay vì nhan sắc là vết sắt nung.

25 Nam nhi của người sẽ ngã gục vì gươm, anh hùng của người sẽ tử trận.

26 Các cửa thành than vãn, để tang, nó sẽ ngồi dưới đất trợ trợ một mình.

4 1 Ngày đó, bầy bà sẽ níu lấy một ông mà nói : "Bánh ăn áo mặc, chúng em sẽ liệu lấy ; chỉ xin được mang tên chàng, xin chàng cất đi cho nỗi khổ nhục của chúng em."

2 Ngày đó, chồi non ĐỨC CHÚA cho mọc lên sẽ là vinh quang và danh dự, và hoa màu từ ruộng đất trở sinh sẽ là niềm hãnh diện và tự hào cho những người Ít-ra-en thoát nạn.

3 Những người sống sót ở Xi-on và những kẻ còn sót lại ở Giê-ru-sa-lem sẽ được gọi là thánh.

Tất cả được ghi tên vào sổ để sống tại Giê-ru-sa-lem.

4 Khi Chúa Thượng đã dùng thần khí thông minh và thần khí có sức thiêu huỷ mà tẩy sạch các thiếu nữ Xi-on khỏi những gì ô uế,

và gột rửa Giê-ru-sa-lem khỏi máu đã đổ ra trong thành,

5 thì trên khắp núi Xi-on, và trên những người hội họp ở đó, ĐỨC CHÚA sẽ tạo ra một đám mây ban ngày, một đám khói và một ngọn lửa rực sáng ban đêm.

Thật vậy, trên tất cả, vinh quang của Chúa sẽ là tán che, **6** là mái lều làm bóng râm ban ngày cho khỏi nóng, làm nơi nương ẩn khi bão táp mưa sa.

5 1 Tôi xin hát tặng bạn thân tôi, bài ca của bạn tôi về vườn nho của mình. Bạn thân tôi có một vườn nho trên sườn đồi màu mỡ.

2 Anh ra tay cuốc đất nhật đá, giống nho quý đem trồng, giữa vườn anh xây một vọng gác, rồi khoét bồn đập nho.

Anh những mong nó sinh trái tốt,
nó lại sinh nho dại.

3 Vậy bây giờ,
dân Giê-ru-sa-lem và người Giu-đa hỡi,
xin phân xử đôi đàng giữa tôi với vườn nho.

4 Có gì làm hơn được cho vườn nho của tôi,
mà tôi đã chẳng làm ?
Tôi những mong trái tốt, sao nó sinh nho dại ?

5 Vậy bây giờ tôi cho các người biết
tôi đối xử thế nào với vườn nho của tôi :
hàng giậu thì chặt phá cho vườn bị tan hoang,
bờ tường thì đập đổ cho vườn bị giày xéo.

6 Tôi sẽ biến thửa vườn thành mảnh đất hoang
vu,
không tĩa cành nhỏ cỏ, gai góc mọc um tùm ;
sẽ truyền lệnh cho mây đừng đổ mưa tưới
xuống.

7 Vườn nho của ĐỨC CHÚA các đạo binh,
chính là nhà Ít-ra-en đó ;
cây nho Chúa mến yêu quý chuộng,
ấy chính là người xứ Giu-đa.
Người những mong họ sống công bình,
mà chỉ thấy toàn là đổ máu ;
đợi chờ họ làm điều chính trực,
mà chỉ nghe vắng tiếng khóc than.

8 Khốn thay những kẻ tậu hết nhà nọ đến nhà kia
nói thêm ruộng này đến ruộng khác,
tới mức không còn chỗ trống nào
và chỉ còn một mình các người ở lại trong xứ !

9 Tai tôi nghe tiếng ĐỨC CHÚA các đạo binh thề
rằng :
nhà cửa có nhiều cũng sẽ tan hoang,
có lớn và đẹp cũng không người ở.

10 Mươi sào nho chỉ cho một thùng rượu,
một tạ hạt giống chỉ cho một gạ lúa.

11 Khốn thay những người dậy sớm để chạy theo
ma men,
những kẻ kẻ cà mãi tới khuya, cho rượu nung
đốt chúng.

12 Giữa tiếng đàn sắt, đàn cầm, tiếng trống con và
tiếng sáo,
chúng chè chén say sưa ;

còn hành động của ĐỨC CHÚA, chúng không
ngó ngang,
việc tay Người làm, chúng chẳng nhìn xem.

13 Bởi thế, dân Ta bị lưu đày vì thiếu hiểu biết ;
hàng quyền quý chết đói, quần chúng phải khát
khô.

14 Bởi thế, âm ty mở họng lớn, há mồm to quá
chừng,
hàng quý tộc và quần chúng của thành xuống
đó
cùng với tiếng reo vui ồn ào.

15 Phàm nhân đã bị hạ, con người đã bị đè sát đất,
bọn kiêu căng đã phải cúi mặt chẳng dám nhìn
lên.

16 ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ được suy tôn,
khi Người phán quyết,
và Thiên Chúa chí thánh
sẽ biểu dương sự thánh thiện của Người,
khi Người bày tỏ đức công minh.

17 Chiên con sẽ gặm cỏ ở đó, như trong đồng cỏ
của chúng,
ngoại kiều sẽ kiếm ăn trong chốn hoang tàn xưa
đầy súc vật béo.

18 Khốn thay những kẻ lấy dây gian tà kéo làm lỗi,
và dùng thùng kéo xe mà lồi theo tội ác.

19 Chúng nói : "Ước chi Người vội vàng, mau mắn
thực hiện công việc của Người, để chúng tôi
trông thấy.
Ước chi kế hoạch của Đức Thánh Ít-ra-en
được đem ra thi hành, cho chúng tôi hay biết."

20 Khốn thay những kẻ bảo cái tốt là xấu, cái xấu
là tốt,
những kẻ biến tối thành sáng, sáng thành tối,
biến cay đắng thành ngọt ngào, ngọt ngào thành
cay đắng.

21 Khốn thay những kẻ coi mình là khôn ngoan,
và cho mình là thông minh,

22 khốn thay những anh hùng tửu lượng,
những tay vô địch nghề pha chế rượu nồng,
những kẻ vì nhận quà hối lộ
23 mà tuyên bố kẻ có tội là công chính,

và phủ nhận sự công chính của người công chính.

24 Vì thế, như lưới lửa thiêu rơm,
và cỏ khô tiêu tan trong ngọn lửa,
rễ chúng sẽ ra như mục nát,
và nụ hoa của chúng sẽ bay lên như bụi,
vì chúng đã khinh thường luật của ĐỨC CHÚA
các đạo binh,

và coi nhẹ lời của Đức Thánh Ít-ra-en.

25 Vì thế, ĐỨC CHÚA đã nổi cơn thịnh nộ với dân
Người,

Người đã giơ tay phạt chúng,
Người đánh chúng, khiến núi non chấn động,
và thấy chúng như rác rưởi giữa phố phường.
Dầu thế, Người vẫn chưa nguôi cơn thịnh nộ,
và tay Người vẫn còn giơ lên.

26 Người sẽ phất cờ hiệu cho một dân tộc từ
phương xa,

huýt nó từ tận cùng cõi đất
và kia, nó đang đến vội vàng, nhanh nhẹn.

27 Trong hàng ngũ nó, không ai mệt mỏi, không kẻ
lao đao,

không ai chợp mắt, không kẻ ngủ mê,
không ai cỡi thất lưng, không ai đứt quai dép.

28 Tên của chúng mài nhọn, cung của chúng đều
giương,

vó ngựa chúng khác nào đá lửa,
bánh xe chúng dường như gió lốc.

29 Tiếng chúng rống như sư tử cái, chúng rống lên
như sư tử con,

chúng gầm lên, bắt mồi, tha đi mà không có ai
giật lại.

30 Nhưng trong ngày đó,
sẽ có tiếng gầm lên chống lại chúng, như tiếng
gầm của biển.

Người ta sẽ nhìn mặt đất, thì này : bóng tối và
ngặt nghèo,

và ánh sáng bị mây mù làm cho tối tăm.

6 1 Năm vua Út-di-gia-hu băng hà, tôi thấy Chúa
Thượng ngự trên ngai rất cao ; tà áo của Người bao phủ
Đền Thờ.

2 Phía bên trên Người, có các thần Xê-ra-phim đứng
chầu. Mỗi vị có sáu cánh : hai cánh để che mặt, hai cánh
để che chân và hai cánh để bay.

3 Các vị ấy đối đáp tung hô :

"Thánh ! Thánh ! Chí Thánh !

ĐỨC CHÚA các đạo binh là Đấng Thánh !

Cả mặt đất rạng ngời vinh quang Chúa !"

4 Tiếng tung hô đó làm cho các trụ cửa rung chuyển ;
khắp Đền Thờ khói toả mịt mù. **5** Bấy giờ tôi thốt lên :

"Khốn thân tôi, tôi chết mất !

Vì tôi là một người môi miệng ô ướ,

tôi ở giữa một dân môi miệng ô ướ,

thế mà mắt tôi đã thấy Đức Vua là ĐỨC CHÚA

các đạo binh !"

6 Một trong các thần Xê-ra-phim bay về phía tôi, tay cầm
một hòn than hồng người đã dùng cặp mà gấp từ trên
bàn thờ. **7** Người đưa hòn than ấy chạm vào miệng tôi
và nói :

"Đây, cái này đã chạm đến môi ngươi,
ngươi đã được tha lỗi và xá tội."

8 Bấy giờ tôi nghe tiếng Chúa Thượng phán :

"Ta sẽ sai ai đây ? Ai sẽ đi cho chúng ta ?"

Tôi thưa : "Dạ, con đây, xin sai con đi."

9 Chúa phán : "Hãy đi nói với dân này rằng :

Cứ nghe cho rõ, nhưng đừng hiểu,
cứ nhìn thật kỹ, nhưng đừng nhận ra.

10 Hãy làm cho lòng dân này ra đần độn,

cho tai nó điếc, cho mắt nó mù ;

kẻo mắt nó thấy, tai nó nghe và lòng nó hiểu,
mà nó trở lại và được chữa lành."

11 Tôi thưa : "Cho đến bao giờ, lạy Chúa Thượng ?"

Chúa phán : "Cho đến khi nào các thành bị tàn phá
không còn dân cư, nhà cửa không còn người ở, đất đai
bị tàn phá trở nên chốn hoang vu." **12** ĐỨC CHÚA sẽ
đuổi người ta đi xa, và trong xứ sẽ có nhiều chỗ bỏ
hoang. **13** Và nếu ở đó còn sót lại một phần mười, thì
đến lượt phần đó cũng sẽ bị lửa thiêu, như một cây vôn

hương, một cây sồi bị đốn, chỉ còn sót lại cái gốc thôi.
Gốc ấy là một mầm giống thánh."

7 1 Thời vua A-khát, con vua Giô-tham, cháu vua Út-di-gia-hu, trị vì Giu-đa, thì vua A-ram là Rơ-xin, và vua Ít-ra-en là Pe-các, con ông Rơ-man-gia-hu, lên đánh Giê-ru-sa-lem, nhưng không thể tấn công được. **2** Người ta báo tin cho nhà Đa-vít rằng : "A-ram đã đóng quân ở Ép-ra-im." Bấy giờ lòng vua cũng như lòng dân đều rung động như cây rùng rùng rinh trước gió.

3 ĐỨC CHÚA phán với ông I-sai-a : "Người hãy cùng với Sơ-a Gia-súp, con người, ra đón vua A-khát ở cuối kênh dẫn nước của hồ trên, phía đường dẫn tới cánh đồng Thọ Nện Dạ. **4** Người hãy nói với nhà vua : "Ngài hãy coi chừng, cứ bình tĩnh, đừng sợ, chớ sờn lòng trước hai cái đầu que củi chỉ còn khói đó, trước cơn giận sôi sục của Rơ-xin, vua A-ram, và của người con Rơ-man-gia-hu. **5** Vì A-ram cùng với Ép-ra-im và người con Rơ-man-gia-hu đã mưu tính hại ngài và nói : **6** "Ta hãy lên đánh Giu-đa, làm cho nó khiếp sợ ta, và đặt con ông Táp-ên làm vua ở đó."

7 ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng phán thế này :
Chuyện đó sẽ không xảy ra, sẽ không có, **8**
vì đầu của A-ram là Đa-mát, đầu của Đa-mát là Rơ-xin.

Sáu mươi lăm năm nữa
Ép-ra-im sẽ tan tành, không còn là một dân.

9 Đầu của Ép-ra-im là Sa-ma-ri,
đầu của Sa-ma-ri là con của Rơ-man-gia-hu.
Nếu các người không vững tin,
thì các người sẽ không đứng vững.

10 Một lần nữa ĐỨC CHÚA phán với vua A-khát
rằng :

11 "Người cứ xin ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của
người
ban cho người một dấu
dưới đáy âm phủ hoặc trên chốn cao xanh."

12 Vua A-khát trả lời :

"Tôi sẽ không xin, tôi không dám thử thách ĐỨC
CHÚA."

13 Ông I-sai-a bèn nói : "Nghe đây, hỡi nhà Đa-vít !
Các người làm phiền thiên hạ chưa đủ sao,
mà còn muốn làm phiền cả Thiên Chúa của tôi
nữa ?

14 Vì vậy, chính Chúa Thượng sẽ ban cho các
người một dấu :

Này đây người thiếu nữ mang thai, sinh hạ con
traị,
và đặt tên là Em-ma-nu-en.

15 Con trẻ sẽ ăn sữa chua và mật ong
cho tới khi biết bỏ cái xấu mà chọn cái tốt.

16 Vì trước khi con trẻ biết bỏ cái xấu mà chọn cái
tốt,
thì đất đai của hai vua mà ngài khiếp sợ đã bị bỏ
hoang.

17 ĐỨC CHÚA sẽ đem lại cho ngài, cho dân ngài,
cho thân phụ ngài
những ngày như chưa từng có,
kể từ khi Ép-ra-im tách khỏi Giu-đa (vua nước
Át-sua)."

18 Đến ngày đó, ĐỨC CHÚA sẽ huýt ruồi
ở tận cùng các kinh rạch Ai-cập, và huýt ong ở
đất Át-sua.

19 Chúng sẽ đến và tất cả sẽ đậu
trong các thung lũng sâu, các kẽ đá
trong mọi bụi gai và mọi đồng cỏ.

20 Ngày đó, Chúa Thượng sẽ dùng dao cạo
thuê bên kia Sông Cả -vua nước Át-sua-
mà cạo đầu và lông chân ;
cả râu, Người cũng xén.

21 Đến ngày đó,
mỗi người sẽ nuôi một con bò cái tơ và hai con
chiên ;

22 vì chúng cho quá nhiều sữa, nên người ta sẽ ăn
sữa chua ;
vì mọi kẻ còn lại trong xứ sẽ ăn sữa chua và
mật ong.

23 Đến ngày đó, mọi nơi có ngàn gốc nho đáng giá
ngàn bạc,
sẽ chỉ có gai góc và bụi rậm.

24 Vào đó, người ta sẽ phải mang cung và tên, vì toàn xứ sẽ chỉ có gai góc và bụi rậm.
25 Tất cả mọi núi đồi mà người ta vẫn thường cuốc xới, bạn sẽ không đến đó nữa, vì sợ gai góc và bụi rậm :
đó sẽ là nơi thả bò và nơi chiên cừu giã nát.

8 1 ĐỨC CHÚA phán với tôi : "Hãy lấy một tấm bảng lớn và viết trên đó bằng kiểu chữ thường : Ma-he Sa-lan Khát Bát." 2 Tôi đã lấy những nhân chứng đáng tin làm chứng cho tôi : tư tế U-ri-gia, ông Dơ-khác-gia-hu, con ông Giơ-ve-réc-gia-hu.

3 Tôi đã gần gũi nữ ngôn sứ. Bà thụ thai và sinh một con trai. ĐỨC CHÚA bảo tôi : "Hãy gọi tên nó là Ma-he Sa-lan Khát Bát, 4 vì trước khi đứa trẻ biết gọi "cha", gọi "mẹ", thì người ta sẽ đem tài sản của Đa-mát và chiến lợi phẩm lấy ở Sa-ma-ri đến trước mặt vua Át-sua." Suối Si-lô-ác và sông Êu-phơ-rát

5 ĐỨC CHÚA lại phán với tôi lần nữa rằng :

6 "Bởi vì dân này khinh dễ nước mương Si-lô-ác chảy lững lờ, và rụng rời vì sợ Rơ-xin và con của Rơ-man-gia-hu, 7 cho nên, này, để hại chúng, Chúa Thượng sẽ làm cho dâng lên, dòng nước lũ Sông Cả chảy cuộn cuộn - vua Át-sua và tất cả vinh quang của vua ấy. Ở đâu, nó cũng sẽ dâng lên khỏi lòng sông, chỗ nào cũng tràn bờ. 8 Nó sẽ ủa vào Giu-đa, sẽ phủ, sẽ ngập, sẽ dâng lên tới cổ. Cánh nó dang ra sẽ bao trùm khắp chiều rộng của đất người, hỡi Em-ma-nu-en ! 9 Liên kết lại, hỡi các dân, các người sẽ bị đập tan !

Hãy lắng tai, hỡi các miền đất xa xăm ! Hãy nai nịt sẵn sàng, các người sẽ bị đập tan ! Hãy nai nịt sẵn sàng, các người sẽ bị đập tan !

10 Hãy bày mưu lập kế, mưu kế đó sẽ bị phá vỡ, hãy ra lệnh, lệnh đó sẽ không được thi hành, vì Thiên Chúa ở cùng chúng tôi."

11 Thật vậy ĐỨC CHÚA đã phán với tôi thế này, khi tay Người nắm lấy tôi, khi Người dạy tôi đừng đi theo đường lối dân này :

12 "Các người đừng gọi là âm mưu tất cả những gì dân này gọi là âm mưu ; điều chúng sợ, các người đừng sợ, và đừng kinh hãi.

13 Chính ĐỨC CHÚA các đạo binh là Đấng các người phải nhìn nhận là thánh. Chính Người là Đấng các người phải sợ, chính Người là Đấng các người phải kinh hãi.

14 Người sẽ là một thánh điện, và một hòn đá làm cho vấp, một tảng đá làm cho sẩy chân đối với hai nhà Ít-ra-en, một dò lưới và một cạm bẫy đối với người dân Giê-ru-sa-lem.

15 Nhiều người sẽ vì đó mà sẩy chân, té ngã, nát tan, sẽ mắc bẫy và bị bắt.

16 Hãy giữ lời chứng cho kỹ, hãy niêm phong lời giáo huấn ở giữa các môn đệ của Ta."

17 Tôi mong đợi ĐỨC CHÚA, Đấng ẩn mặt không nhìn nhà Gia-cóp, tôi trông cậy vào Người.

18 Này tôi và những đứa con mà ĐỨC CHÚA đã ban cho tôi, trong Ít-ra-en, chúng tôi là những dấu chỉ điềm báo, do ĐỨC CHÚA các đạo binh, Đấng ngự trên núi Xi-on gửi đến.

19 Và nếu người ta nói với anh em : "Hãy thỉnh ý các đồng bóng và thầy bói là những kẻ thì thảo và lắm nhảm ; dân lại chẳng phải thỉnh ý thần của mình, thỉnh ý kẻ chết cho người sống sao ?",

20 thì anh em cứ trở về với lời giáo huấn, với lời chúng !

Nếu họ không nói theo như lời này,

thì sẽ chẳng thấy rạng đông.
21 Họ lang thang trong xứ, khổ cực và đói,
khi đói, họ sẽ nổi giận,
sẽ nguyện rửa vua và Thiên Chúa của mình.
Họ sẽ ngược lên cao,
22 rồi nhìn xuống đất,
và kia : ngặt nghèo và tối tăm,
bóng đêm đè nặng, và tứ phía mịt mù.
23 Nhưng sẽ không còn bóng đêm ở nơi đang bị ngặt
nghèo. Thời đầu, Người đã hạ nhục đất Dơ-vu-lun và
đất Náp-ta-li, nhưng thời sau, Người sẽ làm về vang cho
con đường ra biển, miền bên kia sông Gio-đan, vùng đất
của dân ngoại.

9 1 Dân đang lặn bước giữa tối tăm
đã thấy một ánh sáng huy hoàng ;
đám người sống trong vùng bóng tối,
nay được ánh sáng bừng lên chiếu rọi.
2 Chúa đã ban chứa chan niềm hoan hỷ,
đã tăng thêm nỗi vui mừng.
Họ mừng vui trước nhan Ngài
như thiên hạ mừng vui trong mùa gặt,
như người ta hỷ hoan khi chia nhau chiến lợi
phẩm.
3 Vì cái ách đè lên cổ dân, cây gậy đập xuống vai
họ,
và ngọn roi của kẻ hà hiếp, Ngài đều bẻ gãy
như trong ngày chiến thắng quân Ma-đi-an.
4 Vì mọi giầy lính nện xuống rần rần
và mọi áo choàng dẫm máu
sẽ bị đem thiêu, làm mồi cho lửa.
5 Vì một trẻ thơ đã chào đời để cứu ta,
một người con đã được ban tặng cho ta.
Người gánh vác quyền bính trên vai,
danh hiệu của Người là Cố Vấn kỳ diệu, Thần
Linh dững mãnh,
người Cha muôn thuở, Thủ Lãnh hoà bình.
6 Người sẽ mở rộng quyền bính, và lập nền hoà
bình vô tận
cho ngai vàng và vương quốc của vua Đa-vít.

Người sẽ làm cho vương quốc được kiên cố
vững bền
trên nền tảng chính trực công minh,
từ nay cho đến mãi muôn đời.
Vi yêu thương nồng nhiệt,
ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ thực hiện điều đó.
7 Chúa Thượng đã gửi một lời đến Gia-cóp,
lời ấy rơi xuống Ít-ra-en.
8 Toàn dân, tức là Ép-ra-im và người ở Sa-ma-ri,
sẽ biết lời ấy,
lòng đầy kiêu căng ngạo mạn, họ nói :
9 "Gạch đổ xuống, ta sẽ dùng đá tảng xây lại,
sung bị chặt, ta sẽ lấy bá hương thế vào."
10 ĐỨC CHÚA khiến đối phương là Rơ-xin
chống lại dân và kích động kẻ thù của họ :
11 phía Đông thì có A-ram, phía Tây thì có Phi-li-
tinh,
chúng tha hồ thôn tính Ít-ra-en.
Dầu thế, Người vẫn chưa nguôi cơn thịnh nộ,
và tay Người vẫn còn giơ lên.
12 Thế mà dân vẫn không quay về với Đấng đánh
phạt chúng,
và chẳng tìm kiếm Chúa các đạo binh,
13 ĐỨC CHÚA đã chặt đầu chặt đuôi Ít-ra-en,
chặt cả cây chà là lẫn cây sậy, trong cùng một
ngày.
14 Kỳ mục và thân hào là cái đầu,
ngôn sứ dạy điều dối trá là cái đuôi.
15 Những kẻ lãnh đạo dân này đã làm cho nó lạc
hướng,
và những kẻ được lãnh đạo đã phải diệt vong.
16 Vì thế, Chúa Thượng chẳng tìm được niềm vui
nơi bọn trai tráng,
chẳng xót thương kẻ mồ côi goá bụa của dân,
bởi vì bọn chúng tất cả đều vô luân và gian ác,
miệng lưỡi chúng đều nói lời ngu xuẩn.
Dầu thế, Người vẫn chưa nguôi cơn thịnh nộ,
và tay Người vẫn còn giơ lên.
17 Vì sự gian ác cháy như lửa, nó thiêu huỷ bụi
rậm và gai góc,
đốt cháy các bụi cây trong rừng, làm cho khói
cuồn cuộn bốc lên.

18 Bỡi ĐỨC CHÚA các đạo binh nổi giận,
mà đất nước cháy bùng và dân nên như mồi
cho lửa,
anh em chẳng còn xót thương nhau.

19 Người ta xẻo bên phải mà vẫn còn dói,
ngoạm bên trái mà vẫn chưa no,
mỗi người ăn thịt cánh tay mình.

20 Mơ-na-se ăn thịt Ép-ra-im, và Ép-ra-im ăn thịt
Mơ-na-se,
cả hai cùng nhau đánh Giu-đa.
Dầu thế, Người vẫn chưa nguôi cơn thịnh nộ,
và tay Người vẫn còn giơ lên.

10 1 Khốn thay những kẻ đặt ra các luật lệ bất công,
những kẻ viết nên các chỉ thị áp bức,
2 để cản người yếu hèn hưởng công lý,
tước đoạt quyền lợi người nghèo khó trong dân
tôi,
để biến bà goá thành mồi ngon cho chúng, và
bóc lột kẻ mồ côi.

3 Các người sẽ làm chi khi đến ngày trừng phạt,
khi bão tố từ xa ập tới ?
Các người sẽ chạy đến với ai mà xin giúp đỡ ?
Các người sẽ để vinh hoa phú quý nơi đâu ?

4 Chỉ còn có việc khom lưng giữa đám tù
và ngã gục giữa những người bị giết.
Dầu thế, Người vẫn chưa nguôi cơn thịnh nộ,
và tay Người vẫn còn giơ lên.

5 Khốn thay Át-sua, ngọn roi Ta dùng trong cơn
thịnh nộ,
trận lôi đình của Ta là cây gậy trong tay nó.

6 Ta sai nó đến với một dân tộc vô luân,
Ta truyền cho nó đến với một dân chọc giận Ta,
để tha hồ cướp bóc, tha hồ tước đoạt,
để giày đạp dân ấy như bùn đất ngoài đường.

7 Nhưng nó lại chẳng hiểu như thế, và lòng chẳng
nghĩ như vậy.
Vi nó chỉ để tâm diệt trừ và loại bỏ thật nhiều
dân tộc.

8 Quả vậy, nó nói : "Tướng lãnh của ta chẳng
toàn là vua sao ?

9 Can-nô đã chẳng ra như Các-cơ-mít,

Kha-mát như Ác-pát, Sa-ma-ri như Đa-mát sao
?
10 Như tay ta đã nắm gọn những vương quốc của
tà thần,
-tượng thần của chúng
còn nhiều hơn ở Giê-ru-sa-lem và Sa-ma-ri,-
11 như ta đã xử với Sa-ma-ri và các tà thần của nó,
há ta lại chẳng xử như vậy
với Giê-ru-sa-lem và các thần của nó sao ?"

12 Nhưng đến khi Chúa Thượng đã hoàn thành mọi việc
Người làm trên núi Xi-on và tại Giê-ru-sa-lem, Người
phán : Ta sẽ trừng phạt hậu quả lòng tự đại của vua Át-
sua và con mắt kiêu căng ngạo nghễ của nó.

13 Vì nó đã nói : "Nhờ sức mạnh tay ta, ta đã hành
động,
và nhờ sự khôn ngoan của ta nữa, vì ta thông
minh.
Ta đã xoá bỏ ranh giới các dân tộc
và chiếm đoạt những kho tàng của chúng.
Như một đấng anh hùng, ta đã khuất phục dân
cư.

14 Tay ta đã chộp lấy của cải chư dân như chộp
một tổ chim ;
như người ta lượm trứng rơi, ta đây đã lượm cả
mặt đất
mà chẳng ai vẫy cánh, há mỏ, kêu chim chirp."
15 Cái riu lại lên mặt với kẻ cầm riu mà chặt
hay cái cưa tự đại với người kéo cưa sao ?
Như thể ngọn roi kéo được kẻ giơ nó lên,
cây gậy nhắc được kẻ không phải là gỗ vậy !

16 Bỡi thế, ĐỨC CHÚA các đạo binh là Chúa
Thượng
sẽ làm cho những kẻ lực lưỡng của nó gầy đi ;
từ dưới cảnh vinh hoa phú quý của nó,
một ngọn lửa sẽ bốc lên như ngọn lửa một đám
cháy.

17 Ánh sáng của Ít-ra-en sẽ thành lửa
và Đức Thánh của nó sẽ thành ngọn lửa,
sẽ đốt và thiêu rụi bụi rậm và gai góc của nó
trong cùng một ngày.

18 Vinh quang của rừng cây và vườn quả của nó,
Người sẽ tận diệt từ ngọn tới gốc,

nó sẽ như một con bệnh hao mòn.

19 Cây sót lại trong rừng của nó sẽ chẳng còn bao nhiêu,
một đứa trẻ cũng kiếm kê được.

20 Đến ngày đó, những người Ít-ra-en sống sót và những kẻ trong nhà Gia-cóp thoát nạn, sẽ không còn dựa vào người đánh nó nữa, nhưng sẽ dựa vào ĐỨC CHÚA, Đức Thánh của Ít-ra-en,
với lòng thành tín.

21 Phần sống sót sẽ trở về -phần sống sót của Gia-cóp-
với Thần Linh dũng mãnh.

22 Hỡi Ít-ra-en, cho dù dân ngươi có nhiều như cát biển,
thì chỉ phần sống sót sẽ trở về :
đã có quyết định huỷ diệt, công lý sẽ tràn lan.

23 Quả thế, quyết định tận diệt này,
Chúa Thượng là ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ thi hành trên toàn cõi đất.

24 Vì vậy, ĐỨC CHÚA các đạo binh là Chúa Thượng phán thế này :
"Hỡi dân Ta đang sống ở Xi-on,
đừng sợ Át-sua, kẻ đánh ngươi bằng roi
và gươm gậy đập ngươi như người Ai-cập thuở trước ;
25 vì chỉ còn chút ít, chút ít nữa thôi,
Ta sẽ hết giận ngươi, nhưng cơn thịnh nộ của Ta sẽ tiêu diệt nó.

26 ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ quát roi,
Người đánh nó như đã đánh Ma-đi-an tại tảng đá Ô-rếp ;
Người sẽ vung gậy trên biển cả như đã gươm lên ở Ai-cập ngày xưa.

27 Đến ngày đó, gánh nặng của nó sẽ rời khỏi vai ngươi,
ách của nó sẽ rời khỏi cổ ngươi.
Cái ách sẽ bị bẻ gãy vì cảnh phì nhiêu."

28 Nó đến đánh Ai-giát, đi qua Mích-rôn, gửi hành lý ở Mích-mát.

29 Chúng đi qua ải : "Tại Ghe-va, chúng ta sẽ nghỉ đêm."

Ra-ma run sợ, Ghíp-a, thành của vua Sa-un, chạy trốn.

30 Bát Ga-lim, hãy cất tiếng kêu la !
Lai-sa, hãy lắng nghe ! A-na-thốt, hãy trả lời !

31 Mát-mê-na đi trốn, dân cư Ghê-vim tìm nơi trú ẩn.

32 Hôm nay, nó còn dừng lại ở Nốp,
nó sẽ vẫy tay đe dọa núi của thiếu nữ Xi-on,
đồi của Giê-ru-sa-lem.

33 Đây đây Chúa Thượng là ĐỨC CHÚA các đạo binh
dùng uy vũ chặt lá cành :
ngọn cao sẽ bị đốn, đỉnh kiêu kỳ bị hạ.

34 Các bụi rậm trong rừng sẽ bị chặt bằng đồ sắt,
và núi Li-băng gục ngã bởi một Đấng oai hùng.

11 1 Từ gốc tổ Gie-sê, sẽ đâm ra một nhánh nhỏ,
từ cội rễ ấy, sẽ mọc lên một mầm non.

2 Thần khí ĐỨC CHÚA sẽ ngự trên vị này :
thần khí khôn ngoan và minh mẫn,
thần khí mưu lược và dũng mãnh,
thần khí hiểu biết và kính sợ ĐỨC CHÚA.

3 Lòng kính sợ ĐỨC CHÚA làm cho Người hứng thú,
Người sẽ không xét xử theo dáng vẻ bên ngoài,
cũng không phán quyết theo lời kẻ khác nói,

4 nhưng xét xử công minh cho người thấp cổ bé miệng,
và phán quyết vô tư bênh kẻ nghèo trong xứ sở.
Lời Người nói là cây roi đánh vào xứ sở,
hơi miệng thổi ra giết chết kẻ gian tà.

5 Đai thắt ngang lưng là đức công chính,
giải buộc bên sườn là đức tín thành.

6 Bấy giờ sói sẽ ở với chiên con, beo nằm bên dê nhỏ.
Bò tơ và sư tử non được nuôi chung với nhau,
một cậu bé sẽ chăn dắt chúng.

7 Bò cái kết thân cùng gấu cái,
con của chúng nằm chung một chỗ,
sư tử cũng ăn rơm như bò.

8 Bé thơ còn đang bú giỡn chơi bên hang rắn lục,
trẻ thơ vừa cai sữa thọc tay vào ổ rắn hổ mang.

9 Sẽ không còn ai tác hại và tàn phá
trên khắp núi thánh của Ta,
vì sự hiểu biết ĐỨC CHÚA sẽ tràn ngập đất
này,
cũng như nước lấp đầy lòng biển.

10 Đến ngày đó, cội rễ Gie-sê sẽ đứng lên làm cờ
hiệu cho các dân.
Các dân tộc sẽ tìm kiếm Người,
và nơi Người ngự sẽ rực rỡ vinh quang.

11 Đến ngày đó, Chúa Thượng sẽ lại giơ tay ra một
lần nữa,
để chuộc lấy phần sống sót của dân Người,
phần sống sót ở Át-sua và Ai-cập, ở Pát-rốt và
Cút,
ở Ê-lam và Sin-a, ở Kha-mát và các hải đảo.

12 Người sẽ phát cờ hiệu cho các dân tộc,
và từ bốn phương thiên hạ,
sẽ quy tụ những người Ít-ra-en biệt xứ,
sẽ tập hợp những người Giu-đa bị phân tán.

13 Lòng ghen tị của Ép-ra-im sẽ không còn,
và những kẻ thù nghịch của Giu-đa sẽ bị tiêu
diệt.
Ép-ra-im sẽ không còn ghen tị Giu-đa,
và Giu-đa sẽ không còn thù nghịch với Ép-ra-im.

14 Nhưng họ sẽ bỏ xuống vai người Phi-li-tinh ở
phía Tây,
và cùng nhau cướp phá những người ở Phương
Đông.
Ê-đôm và Mô-áp sẽ ở dưới bàn tay họ,
con cái Am-mon sẽ phục tùng họ.

15 ĐỨC CHÚA sẽ làm cho vịnh của biển Ai-cập ra
khô cạn.
Người vung tay trên sông Cả ;
và do hơi thở nóng hừng hực của Người,
Người chẻ nó ra làm bảy nhánh,
khiến thiên hạ có thể đi đép băng qua.

16 Và sẽ có một con lộ cho phần sống sót của dân
Người,
phần sống sót ở Át-sua,
như xưa đã có một con lộ cho Ít-ra-en,
ngày họ từ đất Ai-cập đi lên.

12 1 Ngày đó, bạn sẽ nói : Lạy ĐỨC CHÚA, con
dâng lời cảm tạ :
Ngài đã từng thịnh nộ với con,
nhưng giờ đây cơn giận đã nguôi rồi, và Ngài lại
ban niềm an ủi.

2 Đây chính là Thiên Chúa cứu độ tôi,
tôi tin tưởng và không còn sợ hãi,
bởi vì ĐỨC CHÚA là sức mạnh tôi,
là Đấng tôi ca ngợi, chính Người cứu độ tôi.

3 Các bạn sẽ vui mừng mức nước tận nguồn ơn
cứu độ.

4 Các bạn sẽ nói lên trong ngày đó :
Hãy tạ ơn ĐỨC CHÚA, cầu khẩn danh Người,
vĩ nghiệp của Người, loan báo giữa muôn dân,
và nhắc nhở : danh Người siêu việt.

5 Đàn ca lên mừng ĐỨC CHÚA,
vì Người đã thực hiện bao kỳ công ;
điều đó, phải cho toàn cõi đất được tường.

6 Dân Xi-on, hãy reo hò mừng rỡ,
vì giữa người, Đức Thánh của Ít-ra-en quả thật
là vĩ đại !

13 1 Lời sấm về Ba-by-lon. Điều ông I-sai-a, con ông A-
móc, đã thấy.

2 Trên một ngọn núi trọc, hãy phát hiệu kỳ,
hãy lên tiếng nói với chúng,
hãy vẫy tay gọi chúng đến cửa nhà quyền thế.

3 Chính Ta đã truyền cho đạo binh thánh của Ta,
Ta cũng đã triệu tập các dũng sĩ,
những kẻ chiến thắng kiêu hùng của Ta,
để chúng cho thấy cơn thịnh nộ của Ta.

4 Trên núi non có tiếng ồn ào nhộn nhạp
như tiếng một đoàn dân đông đảo.
Có tiếng náo động xôn xao của các vương
quốc,
của các dân tộc họp lại cùng nhau :
ĐỨC CHÚA các đạo binh duyệt binh ra trận.

5 Từ miền đất xa xăm, từ chân trời,
ĐỨC CHÚA và những công cụ thực hiện cơn lôi
đình của Người,
đến phá tan toàn cõi đất.

6 Hãy rên siết, vì ngày của ĐỨC CHÚA đã gần kề ;
ngày đó đến như cuộc tàn phá của Đấng Toàn Năng.

7 Vì thế ai nấy đều rụng rời tay chân, đều sờn lòng nản chí.

8 Chúng kinh hoàng, lên cơn đau, quần quại, đau thối như sản phụ.
Chúng sững sốt nhìn nhau, mặt đỏ bừng như lửa.

9 Kia, ngày của ĐỨC CHÚA đến, ngày khắc nghiệt,
ngày của phần nộ và lời đình, ngày làm cho đất tan hoang
và tiêu diệt phường tội lỗi, không còn một tên nào ở đó.

10 Quả vậy, tinh tú bầu trời và các chòm sao sẽ không chiếu sáng nữa,
mặt trời vừa mọc lên đã tối sầm,
mặt trăng sẽ không còn tỏa sáng.

11 Ta sẽ phạt thế giới vì sự gian tà, phạt kẻ dữ vì tội lỗi của chúng.
Ta sẽ chấm dứt sự kiêu căng của phường ngạo mạn,
về tự đắc của quân cường bạo, Ta sẽ hạ xuống.

12 Ta sẽ làm cho phàm nhân hiếm hơn vàng ròng, cho con người hiếm hơn vàng Ô-phia.

13 Vì thế, Ta sẽ làm cho trời chấn động, đất chuyển rung dờn chũ
trong cơn giận của ĐỨC CHÚA các đạo binh, vào ngày Người nổi cơn lôi đình.

14 Bây giờ, như sơn dương bị săn đuổi, như đàn chiên không người quy tụ, ai nấy sẽ quay về dân mình, ai nấy sẽ trốn về đất mình.

15 Mọi kẻ người ta tìm thấy sẽ bị đâm, mọi người bị bắt đều ngã gục dưới lưỡi gươm.

16 Con thơ của chúng sẽ bị nghiền nát ngay trước mắt,
nhà bị cướp phá, vợ bị hãm hiếp.

17 Ngày Ta cho quân Mê-đi nổi lên đánh chúng.

Bạc, quân ấy chẳng coi ra gì, vàng, cũng chẳng ham thích.

18 Quân ấy sẽ dùng cung nỏ nghiền nát các thiếu niên,
không thương xót con cái của lòng dạ người ta, không nhìn những đứa trẻ mà thương hại.

19 Ba-by-lon, hòn ngọc các vương quốc, niềm tự hào kiêu hãnh của người Can-đê, sẽ bị Thiên Chúa phá đổ như Xơ-đôm và Gô-mô-ra.

20 Thành ấy sẽ mãi mãi không có người ở, từ đời này qua đời khác sẽ chẳng ai cư ngụ. Tại đó, người Ả-rập sẽ không cấm lều, người chăn chiên sẽ không cho súc vật nằm nghỉ.

21 Tại đó, dã thú đến nằm nghỉ, cú vọ ở đây nhà, đà điểu tới trú ngụ,
và bầy dê ma quái nhảy nhót tung tăng,

22 linh cầu gọi nhau trong các cung điện, chó rừng trong các lâu đài giải trí của thành.
Thời của nó đã gần đến, ngày của nó sẽ chẳng kéo dài.

14 1 Thật vậy, ĐỨC CHÚA sẽ chạnh thương Gia-cóp và sẽ lại chọn Ít-ra-en, Người sẽ cho họ định cư trên đất của họ. Người ngoại bang sẽ gắn bó với họ và sẽ kết nghĩa với nhà Gia-cóp. 2 Các dân sẽ đón nhận và dẫn đưa họ về quê cha đất tổ. Trên đất của ĐỨC CHÚA, nhà Ít-ra-en sẽ làm chủ các dân ấy và bắt chúng làm tôi trai tớ gái. Họ sẽ bắt những người đã bắt họ, sẽ thống trị những kẻ đã hà hiếp họ trước kia.

3 Tới ngày ĐỨC CHÚA cho người được an cư lạc nghiệp, hết phải khổ đau, thoát cảnh ba đào và không còn phải gánh chịu cảnh lao động nặng nhọc nữa, 4 lúc đó người sẽ cất lên lời ví von châm chọc vua Ba-by-lon như sau :

Chẳng lẽ kẻ hà hiếp đã tàn đời,
trò khùng bố của y đã chấm dứt rồi sao ?

5 ĐỨC CHÚA đã bẻ gãy ngọn roi của phường gian ác
và cây gậy của những kẻ thống trị,

6 kẻ nổi lồi đình đánh đập các dân, đánh đập không ngừng,
kẻ nổi cơn thịnh nộ thống trị các nước,
rượt đuổi hoài không chút xót thương.

7 Toàn cõi đất nghỉ ngơi yên hàn, người người reo vui hớn hở.

8 Cả những cây trắc, những cây bá hương núi Li-băng
cũng hoan hỷ vì người : "Từ khi người nằm xuống,
thợ xẻ cây không còn lên đốn chúng tôi !"

9 Vì người, âm phủ dưới vực sâu cũng rung động để ra đón người vào :
vì người, nó đánh thức những người đã chết,
tất cả những kẻ quyền uy trên đời,
và bắt mọi vua các dân nước đứng dậy khỏi
ngai vàng.

10 Tất cả những người ấy đều lên tiếng nói với người :
"Như chúng tôi, cả ngài nữa, ngài cũng yếu nhược,
ngài cũng nên giống như chúng tôi rồi !"

11 Về oai hùng của người đã nhào xuống âm phủ cùng với tiếng hạc cầm của người :
nệm của người là giò, mền của người là bọt.

12 Hỡi tinh tú rạng ngời, con của bình minh,
chẳng lẽ người đã từ trời sa xuống rồi sao ?
Này, kẻ chế ngự các dân tộc, người đã bị hạ xuống đất rồi ư ?

13 Chính người đã tự nhủ : "Ta sẽ lên trời :
ta sẽ dựng ngai vàng của ta trên cả các vì sao của Thiên Chúa ;
ta sẽ ngự trên núi Hội Ngộ, chốn bồng lai cực bắc.

14 Ta sẽ vượt ngàn mây thẳm, sẽ nên như Đấng Tối Cao."

15 Nhưng người lại phải nhào xuống âm phủ, xuống tận đáy vực sâu.

16 Những kẻ thấy người đều quan sát kỹ ;
họ nhìn thẳng vào người :
"Phải chăng đây là con người đã từng làm chuyển rung cõi đất,

từng làm cho các nước đảo điên,
17 từng biến thế giới nên như sa mạc,
làm cho các thành thị tan hoang,
không mở cửa ngục cho kẻ bị giam cầm ?

18 Mọi vua chúa các dân tộc
đều an nghỉ trong vinh quang, ai có mồ người
nấy.

19 Còn người, người đã bị liệng ra khỏi mồ,
như một mầm non ghê tởm,
nằm trong đám người chết vì gươm đâm,
trên những phiến đá dưới vực thẳm,
tựa cây ma bị người ta giày xéo.

20 Người sẽ chẳng được sum họp với chúng nơi phần mộ,
vì người đã tàn phá xứ sở và giết hại dân người.
Dòng dõi phùng gian ác muôn đời sẽ chẳng còn ai nhắc nhở.

21 Vì tội lỗi cha ông, hãy chuẩn bị tàn sát con cái chúng,
kéo chúng đứng lên chiếm hữu đất đai
và xây dựng phố phường trên khắp mặt đất."

22 Ta sẽ đứng lên chống lại chúng, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh ; Ta sẽ loại trừ khỏi Ba-by-lon tên tuổi và những người sống sót, con cái và cháu chắt, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. 23 Ta sẽ biến đất ấy thành hang ổ của loài nhím, thành ao tù, và sẽ dùng cây chổi huỷ diệt mà quét sạch đất ấy. Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh.

24 ĐỨC CHÚA các đạo binh đã thề rằng :
"Quả thật, Ta định làm sao, sẽ nên như thế ;
Ta quyết thế nào, sẽ thành như vậy.

25 Ta sẽ đập tan Át-sua trên đất của Ta,
và trên các núi đồi của Ta, Ta sẽ chà đạp nó ;
Ta sẽ gỡ ách của nó khỏi cổ dân Ta
và cất gánh nặng của nó khỏi vai chúng."

26 Đó là quyết định ban hành cho toàn cõi đất ;
đó là cánh tay giơ ra trừng trị hết mọi dân.

27 Vì khi ĐỨC CHÚA các đạo binh đã quyết định,
ai có thể cản ngăn,

cánh tay Người đã giơ ra, ai có thể làm cho rút lại ?

28 Năm vua A-khát băng hà, có lời sấm sau đây :

29 Hỡi toàn cõi Phi-li-tinh, chớ vội vui mừng, vì cây gậy đánh người đã bị bẻ gãy ; bởi chưng từ dòng dõi rắn sẽ vọt ra một con rắn hổ mang, và con của nó sẽ là một con rồng bay.

30 Những kẻ hèn mọn nhất sẽ được nuôi dưỡng và những kẻ nghèo khó sẽ được nghỉ ngơi an toàn.

Còn cội rễ người, Ta sẽ làm cho chết đói, và giết hại phần sống sót của người.

31 Hãy rên siết, hỡi cổng ; hãy kêu lên, hỡi thành ! Toàn cõi Phi-li-tinh, hãy rụng rời hốt hoảng ! Vì từ phương Bắc khói đen kéo đến, và chẳng tên địch nào rời bỏ hàng ngũ mình.

32 Trả lời sao đây cho sứ giả của dân ấy ? Hãy trả lời rằng : ĐỨC CHÚA đã củng cố Xi-on, và kẻ nghèo khó trong dân Người vào đó nấu ăn.

15 1 Lời sấm hạch tội Mô-áp. Phải, giữa đêm khuya, thành A của Mô-áp bị tàn phá và phải tiêu vong. Phải, giữa đêm khuya, thành Kia Mô-áp bị tàn phá và phải tiêu vong.

2 Dân Đi-vôn lên những nơi cao mà khóc lóc ; Mô-áp rên siết tại Nơ-vô và Mê-đơ-va. Người nào cũng để đầu trọc và râu cạo nhẵn.

3 Ngoài phố phường, người ta mặc áo vải thô ; trên mái nhà và tại các quảng trường, mọi người đều rên siết và khóc lóc thảm thương.

4 Khét-bôn và En-a-lê kêu la, tiếng chúng thấu đến tận Gia-hát. Vì thế, lòng dạ Mô-áp run rẩy, hồn Mô-áp cũng run rẩy cho số phận mình.

5 Lòng tôi kêu gào bệnh vực Mô-áp ; những người dân tị nạn đã đến tận Xô-a và Êc-lát Sơ-li-si-gia. Thật vậy, tại dốc Lu-khít, họ vừa trèo vừa khóc ;

quả thể, trên đường Khô-rô-na-gim, họ thốt lên những tiếng kêu than thảm bại.

6 Thật vậy, dòng nước Nim-rim thành nơi hoang tàn ; thật vậy, cỏ úa khô, cây chết héo, màu xanh cũng chẳng còn.

7 Vì thế, những gì đã kiếm được hay để dành, họ đều phải chuyển qua bên kia Thác Liễu.

8 Thật vậy, tiếng kêu la vọng khắp lãnh thổ Mô-áp, tiếng rên siết vang đến tận Êc-la-gim, tiếng rên siết thấu đến tận Bơ-e Ê-lim.

9 Thật vậy, dòng nước Đi-môn đầy những máu ! Ta sẽ giáng thêm cho Đi-môn những tai hoạ khác nữa là cho sự tử đuổi theo những người Mô-áp thoát nạn và những kẻ còn sót lại trên đất.

16 1 Hãy gửi con chiên của người cầm đầu xứ sở từ Xe-la qua sa mạc đến núi của thiếu nữ Xi-on.

2 Bây giờ, tại khúc cạn Ác-nôn, thiếu nữ Mô-áp sẽ chạy trốn như đàn chim vỡ tổ.

3 Chúng kêu cầu : "Xin cho ý kiến, xin lấy quyết định : giữa ban trưa, xin toả bóng như màn đêm bao phủ, xin che giấu những kẻ lưu đày, và đừng tố giác những người chạy trốn.

4 Xin cho những người Mô-áp bị xua đuổi được trú ngụ bên quý quốc, xin nên chỗ cho họ ẩn thân tránh người tàn phá, vì khi kẻ áp bức lia đời, lúc cơn tàn phá chấm dứt và kẻ giày xéo xứ sở biến đi,

5 thì ngai báu sẽ được vững bền nhờ lòng nhân nghĩa. Trong lều vua Đa-vít, một vị thẩm phán sẽ ngự trên ngai nhờ đức tin thành. Vị ấy lo tìm kiếm điều chính trực,

và mau mắn thực hiện lễ công minh.

- 6** Chúng ta đã biết tính kiêu căng của Mô-áp, một dân rất kiêu căng. Thói ngạo mạn, tính kiêu căng, vẻ điên khùng cùng những lời ngu ngốc của nó, chúng ta đều biết cả.
- 7** Vì thế, Mô-áp rên siết về chính thân phận mình, toàn dân cùng rên siết, ai nấy đều phủ phục khóc than,
- tiếc những cái bánh nho ở Kia Kha-re-xét,
- 8** vì những vườn nho Khét-bôn, cũng như cây nho Xíp-ma đã héo tàn. Những chùm nho quý của nó đã làm cho những người thống trị các dân phải ngã gục.
- Cây nho ấy từng vươn tới Gia-de, lan mãi vào sa mạc ;
- nhánh của nó toả ra vượt qua biển cả.
- 9** Vì thế, cùng với tiếng dân Gia-de nức nở, ta khóc thương cây nho Xíp-ma.
- Vì người, nước mắt ta chan hoà, hỡi Khét-bôn và En-a-lê,
- vào thời người hái nho và gặt lúa, tiếng hát câu hò đâu còn nữa !
- 10** Niềm hân hoan vui sướng đã bị cất đi khỏi vườn cây ;
- trong vườn nho không còn tiếng reo mừng chẳng nghe tiếng hò la ;
- không còn ai đập nho trong các bồn ;
- câu hò tiếng hát cũng im bật.
- 11** Bởi thế, lòng ta như cây đàn rung lên vì Mô-áp ; và vì Kia Khe-rét, ruột gan ta bồi hồi.
- 12** Bấy giờ dù Mô-áp có ra mặt, có vất vả lên tận nơi cao,
- có vào Thánh Điện để nguyện cầu, cũng chỉ luống công thôi.
- 13** Đó là lời ĐỨC CHÚA phán từ xưa về Mô-áp. **14** Và giờ đây ĐỨC CHÚA lại phán : Theo cách tính của người làm thuê thì còn đúng ba năm nữa, vinh quang của Mô-áp sẽ tàn tạ ; dù có đông vô số, dân nó cũng sẽ chỉ còn một số ít, rất ít, hầu như không đáng kể.

- 17 1** Lời sấm hạch tội Đa-mát.
- Này đây Đa-mát bị gạch sổ, không còn phải là thành,
- mà chỉ là hoang tàn đổ nát.
- 2** Các thành miền A-rô-e bị bỏ hoang dành cho các đàn vật ;
- chúng đến nằm nghỉ mà không sợ hãi chi.
- 3** Ép-ra-im không còn tuyển phòng thủ, Đa-mát mất vương quyền, số người của A-ram còn sót lại
- cũng sẽ giống như vinh quang của con cái Ít-ra-en.
- Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh.
- 4** Trong ngày đó, vinh quang của Gia-cóp sẽ suy giảm,
- thân xác béo mập của nó sẽ gầy đi.
- 5** Ví như khi người ta gặt lúa ngày mùa và đưa tay cắt những bông lúa,
- như khi người ta mót lúa ở thung lũng người Ra-pha,
- 6** thì chỉ thấy mấy bông còn sót lại ; hoặc như khi người ta hái ô-liu,
- thì chỉ còn vài ba trái chín trên ngọn và bốn năm trái nơi đầu cành.
- Đó là sấm ngôn của ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en.
- 7** Ngày ấy, con người sẽ ngược trông lên Đấng làm ra họ, và đưa mắt nhìn về Đức Thánh của Ít-ra-en. **8** Họ sẽ không còn ngược trông lên những bàn thờ tay họ làm ra, không nhìn về những cột thờ và hương án ngón tay họ làm thành.
- 9** Ngày ấy, các thành thị Ít-ra-en trú ẩn sẽ bị bỏ hoang.
- như đã từng là nơi rừng hoang đồng vắng trước mặt con cái Ít-ra-en.
- Đó sẽ là cảnh hoang tàn đổ nát.
- 10** Vì người đã quên Thiên Chúa cứu độ người ; núi đá người trú ẩn, người không còn nhớ nữa. Vì vậy người trồng những vườn cây vui thú, người ươm những mầm giống ngoại bang.
- 11** Ngày người trồng, người trông thấy chúng lớn ;

ngay buổi sáng, hạt giống người gieo đã trở
bông.

Nhưng trong ngày thu hoạch, chẳng gặt hái
được gì,

và tai hoạ thật vô phương cứu chữa.

12 Nguy khốn thay, tiếng gầm thét của đám dân
đông đảo :

chúng gầm vang như biển cả thét gào !

Chư dân náo động ; chúng ồn ào như biển khơi
dậy sóng.

13 Chúng náo động như sóng nước ồn ào.
ĐỨC CHÚA đoạ, chúng liền xa chạy cao bay ;
chúng bị rượt đuổi như vỏ trấu trên núi gập cơn
gió,

như cơn lốc trong trận cuồng phong.

14 Lúc chiều tà, thật là kinh khủng ;
trước rạng đông, chẳng còn lại chút gì.
Đó là phần của những kẻ cướp phá,
là số mạng dành cho kẻ bóc lột chúng ta.

18 1 Khốn thay xứ sở của loài côn trùng vo ve
ở mãi bên kia sông ngòi xứ Cút,

2 người phái các sứ giả vượt biển khơi
trong những chiếc thuyền nan bồng bênh trên
mặt nước.

Hãy lên đường, hỡi những sứ giả nhanh nhẹn,
tới một dân tộc có thân hình to lớn và nước da
bóng nhẫy,

đến với một dân xa gần ai cũng sợ,
đến một dân tộc hùng cường nắm quyền bá
chủ,

một miền đất sông ngòi chảy dọc ngang.

3 Hỡi tất cả dân cư trên thế giới,
hỡi những ai cư ngụ trên địa cầu,
hãy đưa mắt nhìn, khi thấy cờ hiệu phát trên núi

;

hãy lắng tai nghe, khi vắng tiếng tù và.

4 Vì ĐỨC CHÚA phán cùng tôi :
Từ nơi Ta đang ngự, Ta sẽ ở yên và quan sát,
như ánh nắng chói chang lúc mặt trời chính ngọ,
như màn sương lan toả trong ánh nắng ngày
mùa.

5 Vì trước kỳ thu hoạch, khi hết mùa hoa nở
và khi hoa thành chùm nho chín,
bấy giờ người ta lấy dao quắm chặt cành, rồi
loại nhánh, tỉa cây.

6 Tất cả đều bỏ mặc cho mãnh cầm trên núi và
thú vật ngoài đồng ;

mùa hè mãnh cầm đến ở, mùa đông mọi thú vật
đến trú.

7 Bấy giờ, lễ phẩm kính dâng ĐỨC CHÚA các đạo binh
sẽ do một dân có thân hình to lớn và nước da bóng
nhẫy, một dân xa gần ai cũng sợ, một dân hùng cường
nắm quyền bá chủ, một miền đất sông ngòi chảy dọc
ngang, đem đến nơi danh ĐỨC CHÚA các đạo binh
ngự, tức là núi Xi-on.

19 1 Lời sấm hạch tội Ai-cập.

Này, ĐỨC CHÚA ngự trên đám mây bay, Người
đến Ai-cập.

Các tà thần Ai-cập rúng động trước nhan
Người,

và tự đáy lòng Ai-cập rúng rời kinh khiếp.

2 Ta sẽ kích động người Ai-cập chống lại nhau ;
người người gây chiến : anh với em, bạn với
bạn,

thành với thành, nước với nước.

3 Ai-cập sẽ mất hết nhục khí trong lòng.

Ta sẽ làm rối loạn mưu đồ của nó.

Chúng sẽ thỉnh ý các tà thần, những tay phù
thuỷ,

những kẻ lên đồng và những tên bói toán.

4 Ta sẽ nộp Ai-cập vào tay các bạo chúa ;
chúng sẽ bị một vua độc ác cai trị.

Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh là

Chúa Thượng.

5 Biển sẽ không còn nước, sông cũng cạn khô ;

6 kênh rạch xông mùi hôi thối.

Nước sông Ai-cập xuống thấp, lòng sông cạn
khô,

cây sậy, cây lau rũ xuống.

7 Cỏ xanh dọc đôi bờ, ở cửa sông Nin,

tất cả những gì mọc bên bờ sông
đều khô cháy, bị cuốn trôi đi, không còn nữa.

8 Ngươi phủ khóc than, mọi kẻ thả câu ở sông Nin
rên rỉ,
những người quăng chài trên mặt nước đều ủ
rũ.

9 Người dệt vải gai thất vọng,
thợ chài len, thợ dệt vải xanh xao vỡ vụn.

10 Dân thợ dệt trong xứ là đi,
mọi kẻ làm thuê tâm hồn sầu thảm.

11 Các thủ lĩnh Xô-an ngu si đần độn,
những mưu sĩ khôn ngoan nhất của Pha-ra-ô
bày mưu kế điên rồ.
Sao các ngươi lại nói với Pha-ra-ô :
"Tôi là con của bậc hiền nhân, thuộc dòng dõi
tiên đế" ?

12 Bậc hiền nhân của ngươi nay đâu rồi ?
Ước chi chúng cứ thông báo cho ngươi
và ước chi mọi người được biết
điều ĐỨC CHÚA các đạo binh đã quyết định về
Ai-cập !

13 Các thủ lĩnh Xô-an đã ra ngớ ngẩn,
các thủ lĩnh Nốp đã sai lầm ;
những người đứng đầu các chi tộc của chúng
đã làm cho Ai-cập ngã nghiêng.

14 ĐỨC CHÚA đã đổ tràn xuống giữa chúng
một thần khí hoang mang,
khiến chúng làm cho Ai-cập ngã nghiêng
trong mọi công trình của nó,
giống như chàng say rượu ngã nghiêng đang
nôn mửa.

15 Chẳng còn ai làm gì nữa bên Ai-cập,
đầu cũng như đuôi, cây chà là cũng như cây
sậy.

16 Ngày ấy, Ai-cập sẽ giống như đàn bà run rẩy sợ hãi,
khi thấy tay ĐỨC CHÚA các đạo binh vung lên, giơ ra
đánh nó. **17** Đất Giu-đa sẽ trở thành nỗi kinh hoàng cho
Ai-cập. Mỗi lần nghe nhắc tới Giu-đa là nó run sợ, vì kế
hoạch mà ĐỨC CHÚA các đạo binh đã quyết định để
hại nó. **18** Ngày ấy, trong xứ Ai-cập sẽ có năm thành nói
tiếng Ca-na-an và thề ước với ĐỨC CHÚA các đạo binh
; một trong năm thành ấy sẽ được gọi là Thành Mặt

Trời. **19** Ngày ấy, sẽ có một bàn thờ kính ĐỨC CHÚA
ngay giữa đất Ai-cập, và một trụ đá kính ĐỨC CHÚA ở
gần biên giới. **20** Đối với ĐỨC CHÚA các đạo binh, tại
đất Ai-cập, bàn thờ và trụ đá đó sẽ là dấu hiệu và bằng
chứng nói lên rằng : mỗi khi gặp kẻ áp bức mà họ kêu
lên ĐỨC CHÚA, thì Người sẽ phái một Đấng cứu tinh
đến bảo vệ và giải thoát họ. **21** ĐỨC CHÚA sẽ làm cho
người Ai-cập được nhận biết Người, và ngày ấy người
Ai-cập sẽ nhận biết ĐỨC CHÚA. Họ sẽ dâng hy lễ và lễ
phẩm mà phụng thờ Người ; họ sẽ khấn hứa với ĐỨC
CHÚA và giữ trọn những lời khấn ấy. **22** Nếu ĐỨC
CHÚA có đánh phạt Ai-cập, thì Người đánh rồi lại chữa
lành, và họ sẽ trở về cùng ĐỨC CHÚA ; Người sẽ nhận
lời họ cầu xin và chữa họ lành. **23** Ngày ấy, sẽ có một
con đường đi từ Ai-cập đến Át-sua ; Át-sua sẽ sang Ai-
cập và Ai-cập sang Át-sua. Ai-cập sẽ cùng với Át-sua
phụng thờ Đức Chúa. **24** Ngày ấy, Ít-ra-en sẽ cùng với
Ai-cập và Át-sua làm thành bộ ba. Đó là phúc lành ngay
giữa cõi đất, **25** mà ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ ban
cho khi Người phán : "Ta giáng phúc cho Ai-cập, dân
của Ta, cho Át-sua, công trình tay Ta làm ra, và cho Ít-
ra-en, cơ nghiệp của Ta."

20 1 Vào năm vua Át-sua là Xác-gôn biệt phái tướng
tổng tư lệnh đến giao chiến và hạ thành Át-đốt, **2** thì
chính lúc ấy, ĐỨC CHÚA phán qua trung gian của ông
I-sai-a, con ông A-móc, rằng : "Hãy bỏ miếng vải thô
ngang thắt lưng ngươi đi, và cởi dép khỏi chân." Theo
lời dạy, ông đã ở trần và đi chân không. **3** ĐỨC CHÚA
lại phán : "Cũng như tôi tớ Ta là I-sai-a suốt ba năm
trường đã ở trần và đi chân không để nên dấu chỉ điềm
báo cho người Ai-cập và người Cút thế nào, **4** thì cũng
vậy, vua Át-sua sẽ dẫn người Ai-cập đi tù và người Cút
đi đày, trẻ cũng như già, mình trần, chân không, móng
hở. Thật là nhục nhã cho người Ai-cập. **5** Những ai xem
Cút như mối hy vọng và Ai-cập như niềm tự hào sẽ phải
sợ hãi và xấu hổ. **6** Ngày ấy, dân cư miền duyên hải này
sẽ nói : "Đâu rồi niềm hy vọng của chúng ta, nơi chúng
ta đến ẩn náu để được giúp đỡ hầu thoát khỏi tay vua
Át-sua ? Phần chúng ta, trốn ở đâu bây giờ ?"

21 1 Lời sấm về sa mạc vùng biển.
Như cuồng phong thổi qua Ne-ghep,
một người xông đến từ sa mạc, từ giải đất kinh
hoàng
2 - ghê sợ biết bao, thị kiến tôi đang gặp - :
đó là tên phản bội đang phản bội, là tay tàn phá
đang tàn phá.
"Ê-lam, tiến lên, Mê-đi, siết chặt vòng vây !"
Ta sẽ làm im bật mọi tiếng khóc.
3 Vì thế, tâm can tôi lo lắng bồi hồi,
tôi phải đón đau quặn quại như người phụ nữ
lúc sinh con,
tôi rụng rời không còn nghe được nữa,
tôi kinh hãi chẳng còn thấy được gì.
4 Lòng tôi dao động, nỗi kinh hãi khiến tôi bàng
hoàng.
Cảnh chiều tà xưa tôi ưa thích nay trở thành mối
lo sợ cho tôi.
5 Người ta dọn bữa tiệc, trải khăn trải thảm, rồi
bắt đầu ăn uống.
Hỡi các tướng lãnh, hãy đứng lên !
Hãy thoa dầu vào khiên, vào thuẫn !
6 Quả thật, Chúa Thượng phán với tôi thế này :
"Hãy đi đặt người đứng canh, thấy gì thì nó phải
báo.
7 Khi thấy một cỗ xe song mã, một người cỡi lừa
hay cỡi lạc đà,
thì nó phải quan sát cho kỹ, quan sát cho thật
kỹ."
8 Người lính canh hô lớn :
"Lạy Chúa Thượng, suốt ngày con đứng ở chòi
canh,
đêm đêm con trực nơi vọng gác.
9 Và kìa, con thấy một người đang tới trên cỗ xe
song mã."
Người này lên tiếng : "Ba-by-lon đã sụp đổ, sụp
đổ rồi !
Tất cả các tượng thần của nó đều rơi xuống đất
vỡ tan tành."
10 Hỡi dân tôi là những kẻ bị chà đạp
như lúa bị người ta đập trên sân,

tôi xin báo lại cho các người điều tôi đã được
nghe nói,
do ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-
ra-en.
11 Lời sấm về Đu-ma.
Từ Xê-ia, người ta gọi tôi :
"Này người canh gác, đêm đến đâu rồi ?
Này người canh gác, đêm đến đâu rồi ?"
12 Người canh gác trả lời : "Sáng đến rồi và cả
đêm cũng đến !
Còn muốn hỏi gì, cứ việc hỏi.
Nhưng hãy trở lại đây, hãy đến đây !"
13 Lời sấm về Ả-rập.
Các người hãy nghỉ đêm trong rừng Ả-rập,
hỡi đoàn lữ hành xứ Đơ-đan !
14 Hãy đi gặp người đang khát và mang nước cho
nó,
hỡi dân cư xứ Tê-ma,
hãy vượt lên trước người chạy trốn và mang
bánh cho nó,
15 bởi vì chúng chạy trốn để thoát khỏi lưỡi gươm,
lưỡi gươm tuốt trần,
thoát cung tên giương sẵn, và cuộc chiến cam
go.
16 Chúa Thượng phán với tôi như sau :

Còn đúng một năm nữa, ví như một năm làm thuê, tất
cả vinh quang của Kê-đà sẽ chấm dứt. **17** Sẽ còn rất ít
kẻ sót lại trong số những dũng sĩ bắn cung tên của con
cái Kê-đà. ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, đã phán
như vậy.

22 1 Lời sấm về thung lũng Thị Kiến :
Chuyện gì mà leo hết cả lên sân thượng vậy,
2 hỡi thành phố đầy tiếng ồn ào huyền ảo,
hỡi đô thị vui cười âm ỉ ?
Trong các người, những người đã bị đâm
đâu phải bị gươm đâm, đâu có chết vì giao
chiến ?
3 Các thủ lĩnh của người đều vứt bỏ cung tên mà
tháo chạy

và bị bắt hết làm tù binh.

Người của người bị phát hiện thì đều bị bắt, dù đã trốn đi xa.

4 Vì vậy tôi đã nói : "Hãy ngoảnh mặt đi, đừng nhìn tôi nữa, để cho tôi khóc nỗi đắng cay. Đừng cố tìm cách ủi an tôi trước cảnh điêu tàn con gái dân tôi phải chịu."

5 Quả thế, đó là ngày ĐỨC CHÚA các đạo binh là Chúa Thượng khiến cho thung lũng Thị Kiến đậm rối loạn, người người hốt hoảng giày xéo lên nhau. Tường thành sụp đổ, tiếng kêu cứu vang lên đỉnh núi.

6 Ê-lam khoác bao tên, dàn hàng chiến xa, binh mã, còn Kìa thì khiên thuẫn sẵn sàng.

7 Và bấy giờ, chiến xa chen chúc trong những thung lũng đẹp nhất của người, còn kỵ binh thì túc trực trước cổng thành.

8 Xứ Giu-đa bỏ ngõ. Ngày ấy các người đã nhìn vào binh khí trong Cung Rừng,

9 và thấy thành Đa-vít có nhiều lỗ hồng. Các người trử nước ở hồ dưới.

10 Các người đếm từng ngôi nhà ở Giê-ru-sa-lem, rồi phá đi một số để củng cố tường thành.

11 Các người xây bể để chứa nước hồ cũ giữa hai lớp tường thành.

Nhưng Đấng tác tạo cả thành đô, các người lại không nhìn,

Đấng từ lâu làm nên mọi sự, các người lại chẳng thấy.

12 Ngày ấy, ĐỨC CHÚA các đạo binh là Chúa Thượng đã kêu gọi các người than van khóc lóc, cạo đầu và quấn áo vải thô.

13 Thế mà chỉ thấy hoan hỷ vui mừng : mổ bò, giết chiên, ăn thịt, uống rượu : "Ăn đi, uống đi, vì ngày mai chúng ta sẽ chết !"

14 ĐỨC CHÚA các đạo binh đã cho tôi nghe lời mặc khải này :

"Tội này sẽ chẳng bao giờ được tha cho đến khi các người chết ",

ĐỨC CHÚA các đạo binh là Chúa Thượng phán như vậy.

15 ĐỨC CHÚA các đạo binh là Chúa Thượng phán :

Hãy đi gặp viên quan ấy là Sép-na, tể tướng triều đình, và nói :

16 "Ông có gì ở đây, bà con ông là ai ở đây, mà đào mộ cho ông ở nơi này, đào mộ cho ông ở nơi cao,

khoét nhà mồ cho ông trong vách đá ?

17 Người hùng ơi, này đây ĐỨC CHÚA sắp thẳng tay quăng ông đi,

sắp túm chặt lấy ông,

18 sắp cuốn, sắp cuộn tròn ông lại, như một quả bóng lăn vào vùng đất mênh mông.

Ông sẽ chết tại đó,

và chiến xa từng làm cho ông vẻ vang rạng rỡ cũng sẽ nằm tại đó.

Ông ơi, ông là mối nhục cho nhà của chủ ông."

19 Đức Chúa phán : "Ta sẽ tống người khỏi chức vụ,

Ta sẽ đuổi người khỏi địa vị.

20 Ngày ấy, Ta sẽ gọi tôi tớ Ta là En-gia-kim, con của Khin-ki-gia-hu.

21 Áo thụng của người, Ta sẽ lấy mặc cho nó, cân đai của người, Ta sẽ đem thắt cho nó, quyền bính của người, Ta sẽ trao vào tay nó, nó sẽ là cha đối với cư dân Giê-ru-sa-lem và với nhà Giu-đa.

22 Chìa khoá nhà Đa-vít, Ta sẽ đặt trên vai nó. Nó mở ra thì không ai đóng được, nó đóng lại thì không ai mở được.

23 Ta sẽ làm cho nó vững chắc như đinh đóng cột, nó sẽ nên như ngai vinh hiển cho nhà cha nó."

24 Tất cả niềm vinh dự của gia đình, dòng dõi, cháu chắt nó, tất cả các bình lớn nhỏ, từ chén cốc đến chum vò đủ loại, đều treo vào đó. **25** Lời sấm của ĐỨC CHÚA các đạo binh : ngày ấy đinh đóng cột sẽ oằn, sẽ gãy, sẽ

roi xuống ; bây giờ, khối nặng treo ở đó sẽ tan tành.

ĐỨC CHÚA phán như vậy.

23 1 Lời sấm về Tia.

Khóc rú lên đi, hỡi những con tàu xứ Tác-sít :
thành đã bị tàn phá, chẳng còn nhà cửa, đã hết
lối vào !

Từ đất Kít-tim, người ta đã báo tin này cho họ.

2 Nín lặng đi, hỡi cư dân miền duyên hải,
hỡi thương gia thành Xi-đôn,
những kẻ người sai đi đã vượt biển

3 trên mặt nước mênh mông.

Hạt gieo ở Si-kho, lúa gặt vùng sông Nin là
nguồn lợi của nó.

Nó là nơi buôn bán của chư dân.

4 Hãy hổ thẹn, hỡi Xi-đôn, thành trì trên bờ biển,
vì biển lên tiếng nói : "Tôi chẳng quặn đau cũng
không sinh nở.

Tôi đã chẳng nuôi nấng thanh niên,
không dưỡng dục thanh nữ."

5 Tin vừa đến Ai-cập, người người run rẩy khi
nghe nói về Tia.

6 Đến Tác-sít khóc rú lên nào, hỡi cư dân miền
duyen hải.

7 Phải chăng thành đó chính là nơi các người đã
vui cười ầm ĩ,

là thành đã có từ thuở xa xưa,
đã từng đi chiếm ngụ tận những miền viễn xứ ?

8 Ai đã quyết định điều ấy chống lại Tia ?

Xưa nó đã từng phân phát vương miện,
các thương gia của nó từng là những ông
hoàng,

và con buôn của nó là những kẻ hiển danh trên
mặt đất.

9 ĐỨC CHÚA các đạo binh đã quyết định điều ấy
để làm nhục mọi đũa cao sang ngạo mạn
và hạ bệ mọi kẻ hiển danh trên mặt đất.

10 Con gái Tác-sít hỡi, hãy canh tác đất đai của
mình

như canh tác lưu vực sông Nin : bến cảng đâu
còn nữa.

11 ĐỨC CHÚA đã giơ tay trên biển
làm cho các vương quốc phải chuyển lay.
Chống lại Ca-na-an, Người truyền lệnh
phải triệt phá các pháo đài của nó.

12 Người phán : "Đừng mãi vui chơi nữa, hỡi con
gái Xi-đôn,

người trinh nữ từng bị hãm hiếp bạo tàn.

Hãy trở dậy, qua Kít-tim đi !

Nhưng ngay tại đó nữa, người chớ hòng sẽ
được yên thân.

13 Kia xứ Can-đê : đâu còn dân nữa.

Át-sua đã dành xứ đó cho dã thú sa mạc mất
rồi.

Xưa kia họ đã từng dựng nhiều tháp canh,
tàn phá bao lâu đài dinh thự,
nhưng nay đất nước họ đã ra chốn hoang tàn.

14 Khóc rú lên đi, hỡi những con tàu xứ Tác-sít,
vì chỗ các người ẩn núp đã bị tàn phá rồi.

15 Bây giờ, Tia sẽ bị rơi vào quên lãng
suốt bảy mươi năm trời - bằng một đời vua.

Sau bảy mươi năm ấy, số phận của Tia
sẽ đúng với lời ca của người kỹ nữ :

16 "Hỡi người kỹ nữ bị lãng quên, hãy ôm đàn rảo
quanh thành phố

gảy cho thật hay, hát cho thật nhiều,
để thiên hạ lại nhớ đến người."

17 Sau bảy mươi năm, ĐỨC CHÚA sẽ viếng thăm Tia.
Nó sẽ trở lại nghề đi khách kiếm tiền, làm điếm với mọi
vương quốc trên thế giới, trên mặt đất này. **18** Nhưng
tiền lời và tiền đi khách, nó sẽ hiến dâng ĐỨC CHÚA
thay vì gom góp để dành. Tiền lời kiếm được sẽ dành
cho những ai ở trước nhan ĐỨC CHÚA, để họ ăn no
mặc đẹp.

24 1 Nay đây ĐỨC CHÚA sắp phá tan cõi đất,
khiến nó phải hoang tàn.

Người sẽ đảo lộn mặt đất, sẽ phân tán cư dân.

2 Bây giờ tư tế sẽ chung số phận với dân thường,
ông chủ với tớ trai, bà chủ với tớ gái,

kẻ bán với người mua, kẻ cho mượn với người đi mượn,
chủ nợ với con nợ.

3 Cõi đất sẽ bị phá tan hoang, bị cướp bóc hết sạch,
vì ĐỨC CHÚA đã phán truyền như thế.

4 Cõi đất hoang tàn tang tóc,
địa cầu héo hắt điêu linh, đất trời đều ảm tử.

5 Đất đã ra ô uế dưới bàn chân cư dân,
vì chúng đã bỏ qua các điều luật,
vi phạm các thánh chỉ, và phá vỡ giao ước muôn đời.

6 Vì thế, lời nguyện rửa làm cõi đất tiêu tan, cư dân phải đền tội.
Cũng vì thế, cư dân trên cõi đất bị thiêu hủy,
chỉ còn một ít người sống sót.

7 Rượu mới đem màu tang, cây nho héo tàn,
kẻ vui chơi giờ đây rên rỉ.

8 Đã ngưng rồi tiếng trống vui xưa,
đã im bật tiếng cười đùa phè phỡn,
đã dứt hẳn những cung đàn hoan lạc.

9 Chẳng còn ai vừa uống rượu vừa ca,
men nồng nên đắng cay cho kẻ uống.

10 Thành phố hỗn loạn đã tan hoang,
nhà nào cũng cửa đóng then cài, không sao vào được.

11 Đường phố vang tiếng gào đòi rượu.
Mọi cuộc vui đã tàn, niềm hoan lạc trong xứ đã biến tan.

12 Thành phố chỉ còn là đồ nát, cửa thành bị phá banh từng mảnh.

13 Bấy giờ trong xứ và khắp chư dân,
tình cảnh sẽ giống như khi hái ô-liu,
như khi mót nho lúc mùa đã hết.

14 Những người sống sót này
sẽ cất tiếng vui mừng tôn vinh ĐỨC CHÚA.
Từ phương Tây, họ sung sướng reo hò.

15 "Vâng, người phương Đông hỡi, nào tôn vinh ĐỨC CHÚA,
dân hải đảo ơi, hãy tôn vinh danh Người,
Người là Thiên Chúa của Ít-ra-en."

16 Chúng tôi đã nghe lời ca hát vang lên từ cùng cõi địa cầu :
"Người công chính vinh hạnh dường bao !"
Nhưng tôi nói : "Tôi kiệt sức, tôi đã kiệt sức,
khốn thân tôi !"
Quân phản bội đã phản bội.
Quân phản bội đã phản bội thật rồi !

17 Nào kinh hoàng, nào hổ sấu, nào dò lưới đang chờ đợi người, hỡi cư dân trái đất !

18 Kẻ chạy trốn khi nghe tiếng kinh hoàng sẽ sa xuống hố ;
kẻ dưới hố có ngoi lên được cũng mắc vào dò lưới ;
các cống nước trên trời đã mở toang, nền trái đất rung chuyển.

19 Đất vỡ ra từng miếng, đất nổ tung từng mảnh,
đất chuyển động rung rinh.

20 Khác chi người say rượu,
đất lão đảo ngã nghiêng, lung lay tựa túp lều.
Tội của nó đè nặng trên nó, nó ngã quy không sao dậy nổi.

21 Ngày ấy, trên trời, ĐỨC CHÚA sẽ trừng trị đạo binh thiên quốc,
dưới đất, Người trừng trị vua chúa trần gian.

22 Chúng sẽ bị gom lại và nhốt dưới hầm sâu.
Chúng sẽ bị giam trong ngục.
Và sau một thời gian lâu dài, chúng sẽ bị trừng trị.

23 Vàng ô thẹn mặt, bóng nguyệt hổ mảy,
vì ĐỨC CHÚA các đạo binh hiển trị trên núi Xi-on và tại Giê-ru-sa-lem ;
và vinh quang Chúa tỏ rạng trước mặt các kỳ mục của Người.

25 1 Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài là Thiên Chúa của con,
con suy tôn Ngài, con xưng tụng danh Ngài,
vì Ngài thực hiện những kỳ công,
những chương trình tự ngàn xưa thật là bền vững.

2 Ngài đã làm cho đô thị hoá ra đồng đá,
cho thành trì kiên cố nên chốn hoang tàn.

Thành trì của bọn ngoại bang
không còn là đô thị nữa, và chẳng ai xây lại bao
giờ.

3 Vì thế, một dân hùng mạnh sẽ tôn vinh Ngài,
và thành trì của những dân hung hãn sẽ kính sợ
Ngài.

4 Quả thật, Ngài là chốn dung thân cho người hèn
yếu,
là nơi nương náu cho kẻ khó nghèo khi gặp
bước gian truân.
Ngài là nơi trú ẩn trong cơn bão táp,
là bóng mát giữa buổi nắng thiêu,
vì sát khí của quân cường bạo
chẳng khác nào mưa bão đập vào tường.

5 Như nắng thiêu trên đất khô cằn,
Ngài chế ngự tiếng ồn ào náo động của lũ ngoại
bang.
Như bóng mây ngăn sức nắng thiêu,
Ngài dập tắt những lời ca tiếng hát của quân
bạo cường.

6 Ngày ấy, trên núi này,
ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ đãi muôn dân một
bữa tiệc :
tiệc thịt béo, tiệc rượu ngon,
thịt béo ngậy, rượu ngon tinh chế.

7 Trên núi này, Người sẽ xé bỏ chiếc khăn che
phủ mọi dân,
và tấm màn trùm lên muôn nước.

8 Người sẽ vĩnh viễn tiêu diệt tử thần.
ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng sẽ lau khô dòng lệ
trên khuôn mặt mọi người,
và trên toàn cõi đất, Người sẽ xoá sạch
nỗi ô nhục của dân Người. ĐỨC CHÚA phán
như vậy.

9 Ngày ấy, người ta sẽ nói : "Đây là Thiên Chúa
chúng ta,
chúng ta từng trông đợi Người, và đã được
Người thương cứu độ.
Chính Người là ĐỨC CHÚA chúng ta từng đợi
trông.
Nào ta cùng hoan hỷ vui mừng bởi được Người
cứu độ."

10 Bàn tay ĐỨC CHÚA sẽ đặt trên núi này mà
nghĩ.
Còn Mô-áp sẽ bị giày đạp ngay tại chỗ,
như rơm bị nghiền nát trong hố phân.

11 Nó sẽ dang tay ra ở giữa hố, như người ta dang
tay để bơi ;
nhưng Đức Chúa sẽ triệt hạ tính kiêu căng của
nó,
mặc dù tay nó cố vẫy vùng.

12 Tường thành cao vững của người
Người đã phá nhào, đã triệt hạ,
phá cho bình địa, chỉ còn là bụi đất.

26 1 Ngày ấy, trong xứ Giu-đa, người ta sẽ hát bài ca
này :
Chúng ta có thành trì vững chắc :
Chúa đã đặt tường trong lũy ngoài để chở che.

2 Mở cửa ra cho dân tộc công chính bước vào,
một dân tộc trọn niềm trung nghĩa.

3 Lạy Chúa, Ngài quyết giữ cho dân
được an cư lạc nghiệp, vì họ tin vào Ngài.

4 Đến muôn đời, hãy tin vào ĐỨC CHÚA :
chính ĐỨC CHÚA là Núi Đá bền vững ngàn
năm,
vì Người đã lật nhào dân sống ở núi cao,
thành trì kiên cố, Người đã triệt hạ,
triệt hạ cho bình địa chỉ còn là bụi đất.

6 Nó sẽ bị chà đạp dưới chân,
dưới chân người cùng khổ, dưới gót kẻ yếu hèn.

7 Đường kẻ lành đi là đường ngay thẳng,
lối kẻ hiền theo là lối Chúa san bằng.

8 Vâng, lạy ĐỨC CHÚA, trên con đường thánh ý
vạch ra,
chúng con chờ đợi Chúa.
Hồn chúng con khát vọng Thánh Danh
và ước mong tưởng nhớ đến Ngài.

9 Suốt đêm trường, hồn con khao khát Chúa,
trong thâm tâm, những kiếm tìm khắc khoải.
Khi Chúa thực thi quyết định của mình khắp
năm châu,
người bốn bề học biết đường công chính.

10 Kẻ ác dù có được dung tha

cũng không học biết đường công chính ;
trong xứ người lương thiện, nó vẫn làm những
chuyện gian tà,
chẳng thấy được oai phong của ĐỨC CHÚA.

11 Lạy ĐỨC CHÚA, tay Ngài giơ lên, chúng chẳng
thấy,
nhưng sẽ thấy Ngài yêu thương nồng nhiệt dân
này,
khiến chúng phải thẹn thùng xấu hổ ;
lửa dành cho thù địch của Ngài sẽ thiêu đốt
chúng.

12 Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài cho chúng con được an
cư lạc nghiệp,
vì hết mọi việc chúng con làm
đều do Ngài thực hiện cho chúng con.

13 Lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa chúng con,
những người đã thống trị chúng con,
là những ông chủ khác chứ không phải Ngài,
nhưng chúng con chỉ xưng tụng danh Ngài mà
thôi.

14 Những kẻ chết đâu còn sống lại,
những âm hồn có chỗi dậy đâu !
Bởi thế, Chúa đã trừng phạt, đã tiêu diệt chúng,
khiến chẳng còn ai nhớ đến chúng bao giờ.

15 Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài đã làm cho dân này thêm
lớn mạnh,
đã làm cho dân này thêm lớn mạnh ;
Ngài đã biểu dương vinh quang của Ngài,
và mở rộng mọi biên cương xứ sở.

16 Lạy ĐỨC CHÚA, gặp cảnh gian truân, thiên hạ
đã kiếm tìm Ngài.
Họ thảm thĩ với Ngài khi Ngài sửa trị họ.

17 Như người đàn bà mang thai, lúc gần sinh nở,
phải quần quai, kêu la vì đau đớn, thì lạy ĐỨC
CHÚA,
chúng con cũng như vậy trước nhan Ngài.

18 Chúng con đã mang thai, đã quần quai, nhưng
chỉ sinh ra gió :
chúng con chẳng giải thoát được thể gian,
cũng chẳng sinh sản thêm dân cư cho mặt đất.

19 Các vong nhân của Ngài sẽ sống lại, xác họ sẽ
đứng lên.

Này những kẻ nằm trong bụi đất,
hãy trỗi dậy, hãy reo mừng !
Vì lạy Chúa, sương Ngài ban là sương ánh
sáng,
và đất sẽ cho các âm hồn được hồi sinh.

20 Hỡi dân Ta, hãy đi vào phòng, đóng cửa lại,
hãy ẩn mình trong giây lát, cho tới lúc trận lôi
đình qua đi.

21 Vì kìa, ĐỨC CHÚA ra khỏi nơi Người ngự,
để trừng trị tội ác của dân cư trên mặt đất.
Đất sẽ để lộ máu ra
và không còn che giấu thân những người bị sát
hại.

27 1 Ngày ấy, ĐỨC CHÚA sẽ dùng thanh gươm
vừa cứng, vừa dài, vừa mạnh
mà trừng trị con giao long, con rắn chui nhủi,
con giao long, con rắn ngoằn ngoèo,
và Người sẽ giết chết con thường luồng ngoài
biển.

2 Ngày ấy, các người hãy ca ngợi vườn nho tuyệt
diệu.

3 Chính Ta, ĐỨC CHÚA, Ta là người canh giữ
vườn nho,
vẫn đều đặn tưới nước ;
Ta canh giữ ngày đêm, không cho ai phá hoại.

4 Ta không giận nữa đâu : có gai góc hay bụi rậm,
là Ta mở cuộc chiến, Ta sẽ đốt hết một trật.

5 Kẻ nào bám lấy Ta để được che chở,
thì hãy làm lành với Ta ; với Ta, nó hãy làm
lành.

6 Trong tương lai, Gia-cóp sẽ bén rễ,
ít-ra-en sẽ trở nụ đơm bông,
và mặt đất sẽ đầy tràn hoa trái.

7 Phải chăng Người đã đánh nó, như đánh những
ai đã đánh nó ?
Phải chăng Người đã giết nó, như giết những ai
đã giết nó ?

8 Người đã thi hành công lý
khi trục xuất bọn chúng, xua đuổi chúng đi.
Người đã thổi làn hơi mãnh liệt của Người,
đánh bật chúng trong ngày gió đông.

9 Chính nhờ vậy mà tội tình Gia-cóp được tẩy
xoá,
và việc xoá bỏ tội lỗi đưa đến hậu quả này :
họ đập những viên đá bàn thờ tan tành như đá
vôi tán vụn ;
cột thờ với bàn thiên cũng chẳng còn.

10 Vì thành trì kiên cố nay điêu tàn vắng vẻ,
làng xóm tan hoang tựa sa mạc tiêu điều,
chỉ còn bò bê đến gặm cỏ, đến nằm đó mà nhá
những cành cây.

11 Cành héo khô thì bị bẻ gãy, và các bà đến châm
lửa đốt đi.
Vi bọn dân này không chịu hiểu,
nên Đáng tác thành chẳng thương xót,
Đáng nặn ra chúng chẳng dung tha.

12 Rồi ngày kia ĐỨC CHÚA sẽ đập lúa từ sông Cả
cho tới suối Ai-cập.
Và anh em, hỡi con cái Ít-ra-en,
từng người một, anh em sẽ được Chúa mót
nhặt về.

13 Đến ngày ấy, tù và sẽ rúc lớn,
những kẻ đang mồi mòn tại đất Át-sua
và những kẻ đã bị xua đuổi sang Ai-cập
sẽ đến và thờ lạy ĐỨC CHÚA trên núi thánh tại
Giê-ru-sa-lem.

28 1 Vô phúc cho vương miện kiêu hùng của bọn Ép-
ra-im say sưa,
cho bông hoa héo tàn, là đồ trang điểm xa hoa
của nó
trên đỉnh cao chế ngự cả thung lũng phì nhiêu,
cho những kẻ bị ma men quật ngã.

2 Đây một kẻ dũng mãnh và quyền thế được
Chúa dùng
như mưa đá, như cuồng phong khốc hại,
như mưa trút nước, như lũ lụt tràn lan,
Người thẳng tay giáng trên mặt đất.

3 Người sẽ chà đạp vương miện kiêu hùng
của bọn Ép-ra-im say sưa,

4 và vòng hoa héo tàn là đồ trang điểm xa hoa
của nó
trên đỉnh cao chế ngự cả thung lũng phì nhiêu ;

nó sẽ như trái vả chín sớm, trước mùa hè :
ai thấy và hái được là nuốt ngay tức khắc.

5 Trong ngày ấy, ĐỨC CHÚA các đạo binh
sẽ nên vương miện trang điểm và vòng hoa
điểm lệ
cho số còn sót lại của dân Người,
nên thần khí công minh cho kẻ ngồi xét xử,
nên sức hùng cho người đẩy lui chiến tranh xa
cổng thành.

7 Cả bọn này nữa cũng chéng choáng vì rượu,
lảo đảo vì men :
tư tế và ngôn sứ đều chéng choáng vì men,
chúng đã say mềm, chúng đã vì men mà lảo
đảo,
chéng choáng trong thị kiến, loạng quạng khi xét
xử.

8 Quả thật, chúng nôn mửa đầy bàn, không còn
chỗ nào sạch.

9 "Liệu nó dạy được ai, giải thích được cho ai am
hiểu ?
Có chẳng là cho trẻ thơ cai sữa vừa thôi bú !"
10 Thôi thì : "Xáp la-xáp, xáp la-xáp,
cáp la-cáp, cáp la-cáp, dơ-e sam, dơ-e sam !"
11 Phải, Người sẽ dùng môi miệng cà lăm
và tiếng nói xa lạ mà nói với dân này.

12 Người bảo chúng : "Đây là chốn nghỉ ngơi !
Hãy để cho người kiệt sức được nghỉ ! Đây là
nơi yên tĩnh."
Nhưng chúng chẳng thềm nghe.

13 Cho nên có lời ĐỨC CHÚA phán bảo chúng :
"Xáp la-xáp, xáp la-xáp, cáp la-cáp, cáp la-cáp,
dơ-e sam, dơ-e sam",
khiến chúng vừa đưa chân đã ngã ngựa :
chúng sẽ bị tan nát, sẽ sa vào bẫy, và sẽ bị bắt
giam.

14 Bởi thế, hãy nghe lời của ĐỨC CHÚA,
hỡi những kẻ kiêu căng ngạo ngược,
những kẻ đang cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem.

15 Quả thật, các người nói : "Ta đã kết ước với tử
thần,
thoả hiệp cùng âm phủ.

Tai ương khốc liệt có tràn qua, ta cũng không hề hấn,

vì hầm trú của ta là đối trá, nơi ẩn núp của ta là xảo quyệt."

16 Bởi thế, ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa phán như sau :

"Này đây Ta sẽ đặt ở Xi-on một phiến đá, phiến đá hoa cương,

phiến đá góc vô giá làm nền móng vững bền, ai tin tưởng sẽ không hề nao núng.

17 Giây đo của Ta là công minh, mực thước của Ta là chính trực.

Nhưng mưa đá sẽ phá tan hầm đối trá, nước lũ sẽ cuốn trôi nơi trú ẩn.

18 Giao ước các người ký với tử thần sẽ bị huỷ, hợp đồng các người lập cùng âm phủ sẽ chẳng bền.

Khi tai ương khốc liệt tràn qua, các người sẽ bị chà đạp.

19 Mỗi khi nó tràn tới, các người sẽ bị cuốn đi.

Quả thế, sáng sáng nó sẽ tràn qua, bất luận đêm ngày ;

nghe tin và hiểu được rồi, thì chỉ còn biết run lên cầm cập.

20 Vì giường sẽ quá ngắn, không thể nào duỗi thẳng,

chăn sẽ quá hẹp, nằm co cũng không kín.

21 Chắc chắn, như trên núi Pơ-ra-xim, ĐỨC CHÚA sẽ trở dậy,

như tại thung lũng Ghíp-ôn, Người sẽ giận run lên

để thi hành công việc của Người, công việc kỳ diệu,

để thực hiện công trình của Người, công trình tuyệt tác.

22 Vậy giờ đây, các người đừng nhạo báng nữa, kéo dây thừng trói các người sẽ siết chặt thêm, vì tôi đã được nghe : ĐỨC CHÚA các đạo binh

là Chúa Thượng

đã quyết thi hành án tận diệt trên khắp mọi miền.

23 Hãy lắng tai nghe tiếng của tôi, hãy để tâm nghe lời tôi nói.

24 Phải chăng người cày ruộng ngày nào cũng cày để mà gieo,

cứ cuốc sâu bừa kỹ ruộng của mình ?

25 Một khi đã san bằng thửa đất, lại không gieo tảo vĩ, không rắc thì là hay sao ? Rồi trồng miến trồng kê, trồng lúa mạch một phần,

và lúa mì nâu ở ven bờ ruộng.

26 Anh đã quen với lẽ lối ấy, chính Thiên Chúa của anh dạy bảo anh.

27 Không ai chà tảo vĩ bằng trục lăn, cũng chẳng dùng bánh xe cán thì là, nhưng lấy gậy đập tảo vĩ, lấy đòn xóc đập thì là.

28 Xay lúa thì không xay hoài cho nát bầy ; cho bánh xe cán lúa là để trấu bong ra, chứ không phải là để nghiền nát.

29 Những điều này cũng là do ĐỨC CHÚA các đạo binh.

Kế hoạch sao nhiệm màu, sự khôn ngoan thật là cao cả !

29 1 Khốn cho người, A-ri-ên, A-ri-ên, thành đã từng bị vua Đa-vít vây hãm ! Năm này qua năm khác, cứ tổ chức chu kỳ lễ lạ.

2 Ta sẽ siết chặt A-ri-ên, nó sẽ phải than thân trách phận.

Đối với Ta, nó sẽ đúng là A-ri-ên.

3 Ta sẽ bao vây người tứ phía, sẽ đắp lũy chung quanh người, sẽ dựng công sự đánh người.

4 Người sẽ bị hạ xuống ; từ lòng đất, người sẽ cất tiếng lên ;

từ cát bụi, lời người sẽ thều thào yếu ớt ;

từ lòng đất, tiếng người sẽ vọng lên

tựa như tiếng vong hồn : lời người sẽ thì thào từ cát bụi.

5 Bọn ngoại bang từng lữ sẽ như những hạt bụi li ti,

quân cường bạo từng đoàn sẽ bay đi như trấu.

Trong khoảnh khắc, thanh linh,
6 ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ đến viếng thăm
ngươi
giữa tiếng sấm rền vang,
tiếng đất chuyển động, tiếng nổ rầm trời,
trong gió gào, bão táp, lửa thiêu.
7 Bây giờ, đoàn lũ các dân tộc đang tiến đánh A-
ri-ên,
mọi kẻ đang tiến đánh, công hãm và siết chặt
thành
sẽ tan biến như chiêm bao, như giấc mộng đêm
trường.
8 Như người đói mơ thấy mình đang ăn,
khi tỉnh dậy thấy dạ dày trống rỗng ;
hoặc như một người khát nằm mơ thấy mình
đang uống,
khi tỉnh dậy thấy mình mệt lử, họng khát khô ;
đoàn lũ các dân tộc đang tiến đánh núi Xi-on
cũng sẽ y như vậy.
9 Đã ngờ ngần thì cho ngần ngờ luôn, đã muốn
đui thì cho mù tịt !
Hãy say đi, mà không vì rượu, cứ lao đảo, mà
chẳng tại ma men !
10 Vì trên các ngươi, ĐỨC CHÚA đã đổ xuống một
làn khí hôn mê.
Là ngôn sứ, các ngươi đã bị Người bịt mắt,
là thầy chiêm, các ngươi đã bị Chúa trùm đầu.
11 Đối với các ngươi,
thị kiến toàn là những lời ghi trong sách niêm
phong.
Người ta trao sách cho kẻ biết đọc mà bảo :
"Đọc đi !"
Nhưng hấn nói : "Đọc sao được, sách đã niêm
phong rồi !"
12 Lại đưa sách cho kẻ không biết đọc và nói :
"Đọc đi !"
Hấn liền bảo : "Tôi nào đâu biết chữ !"
13 Chúa Thượng phán : "Dân này chỉ đến gần Ta
bằng miệng,
tôn vinh Ta bằng môi, còn lòng chúng thì xa Ta
lắm ;

chúng chỉ kính sợ Ta theo lệnh của người
phàm,
nhưng đó chỉ là sáo ngữ.
14 Vì thế, Ta sẽ tiếp tục làm cho dân này phải sửng
sờ kinh ngạc
vì bao nhiêu dấu lạ điềm thiêng.
Bây giờ sự khôn ngoan của kẻ khôn ngoan sẽ
chuoác lấy thất bại,
và trí thông minh của người thông minh sẽ tan
thành mây khói.
15 Khốn thay kẻ nào đào sâu giấu kỹ,
không để cho ĐỨC CHÚA thấy ý định của mình.
Khốn thay ai hành động trong bóng tối
và tự nhủ : "Ai thấy được, ai biết được ta ?"
16 Chuyện các ngươi làm thật là quái gở :
Thợ gốm lại ngang hàng với đất sét sao ?
Há sản phẩm lại nói về người sản xuất :
"Hắn đâu làm ra tôi" ?
Há bình gốm lại nói về người thợ gốm :
"Hắn chẳng biết điều gì" ?
17 Chỉ còn chút nữa, chút ít nữa thôi,
núi Li-băng sẽ lại thành vườn cây ăn trái,
và vườn cây ăn trái sẽ sum sê như một cánh
rừng,
chẳng phải thế sao ?
18 Ngày ấy, kẻ điếc sẽ được nghe những lời trong
sách,
mắt người mù sẽ thoát cảnh mù mịt tối tăm
và sẽ được nhìn thấy.
19 Nhờ ĐỨC CHÚA, những kẻ hèn mọn sẽ ngày
thêm phần khởi,
và vì Đức Thánh của Ít-ra-en,
những người nghèo túng sẽ nhảy múa tung
bùng.
20 Thật vậy, loài bạo chúa đã không còn nữa,
quân ngạo mạn sẽ phải tiêu vong,
và mọi kẻ rắp tâm làm điều ác ắt sẽ bị diệt trừ :
21 đó là những kẻ dùng lời nói làm cho người ta bị
kết tội,
và cho người xử án tại cửa công phải mắc bẫy ;
chúng dùng những lời lẽ vô căn cứ
mà làm cho người công chính bị gạt ra ngoài.

22 Vì thế, ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa nhà Gia-cóp,
Đấng đã cứu chuộc Áp-ra-ham, phán thế này :
"Từ nay Gia-cóp sẽ không còn phải xấu hổ,
từ nay nó sẽ không còn bẽ mặt thẹn thùng,
23 vì khi Gia-cóp nhìn thấy nơi nó
những công trình tay Ta đã làm,
nó sẽ tuyên xưng danh Ta là thánh,
sẽ tuyên xưng Đấng Thánh của Gia-cóp là
thánh,
và sẽ kính úy Thiên Chúa của Ít-ra-en.
24 Những người tâm trí lầm lạc sẽ có được sự hiểu
biết,
và những kẻ ương ngạnh sẽ chấp nhận lời răn
dạy.
30 1 Khốn thay những đứa con phản nghịch
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA !
Chúng thực hiện kế hoạch, nhưng không phải
của Ta,
chúng ký kết thoả hiệp, nhưng không theo thần
khí của Ta,
cứ chồng chất tội này lên tội khác.
2 Chúng đâu thỉnh ý Ta khi lên đường đi xuống Ai-
cập
tìm sự che chở của Pha-ra-ô, và núp bóng Ai-
cập.
3 Nhưng sự che chở của Pha-ra-ô
sẽ khiến các người phải thẹn thùng,
và việc ẩn núp dưới bóng Ai-cập
sẽ làm cho các người phải nuốc hổ.
4 Dù thủ lãnh của nó đã ở Xô-an,
và sứ giả của nó đã tới Kha-nét,
5 tất cả sẽ thất vọng ê chề vì một dân vô tích sự,
chẳng giúp đỡ, chẳng làm ích gì cho ai,
chỉ đem lại thẹn thùng với ô nhục.
6 Lời sấm về các thú vật miền Ne-ghep.
Trong miền đất hiểm nghèo và khốn quẫn,
miền đất của sư tử đực và sư tử cái, của rắn
độc và rồng bay,
chúng mang của cải trên lưng lừa,
và trên bươu lạc đà, chúng chở kho báu
để hiến cho một dân vô tích sự :

7 Sự tiếp viện của Ai-cập chỉ là hư ảo và rỗng
tuếch,
vì thế Ta đã gọi Ai-cập là con thủy quái Ra-háp
sa cơ.
8 Bây giờ trước mặt chúng,
ngươi hãy viết điều ấy trên một tấm bảng, và ghi
vào hồ sơ,
để lưu lại mai sau làm bằng chứng đến muôn
đời.
9 Vì chúng là một dân phản nghịch, là những đứa
con gian dối,
những đứa con không muốn nghe luật của ĐỨC
CHÚA.
10 Chúng bảo các thầy chiêm : "Đừng chiêm
ngưông nữa",
bảo các thầy thị kiến : "Đừng nói cho chúng tôi
những điều chân thật thấy trong thị kiến ;
hãy nói cho chúng tôi những chuyện bùi tai,
hãy kể cho chúng tôi
những điều huyền hoặc thấy trong thị kiến.
11 Hãy bỏ lối rời đường, đừng nói đến Đức Thánh
của Ít-ra-en
trước mặt chúng tôi nữa."
12 Vì vậy, Đức Thánh của Ít-ra-en phán thế này :
"Bởi các người khinh thường lời Ta đã nói
mà tin tưởng vào trò áp bức gian xảo, và cậy
dựa vào đó,
13 nên đối với các người,
tội ấy sẽ như một vết nứt lộ ra trên một tường
thành cao :
thình lình, trong nháy mắt, tường sụp đổ.
14 Nó sẽ đổ vỡ như cái lu của thợ gốm bị vỡ,
bị đập nát không chút xót thương,
đến nỗi trong đồng vụn, không tìm được một
mảnh sành
để lấy lửa trong bếp hoặc múc nước ngoài ao.
15 Vì Chúa Thượng là ĐỨC CHÚA,
là Đức Thánh của Ít-ra-en, phán thế này :
Giả như các người trở lại và ở yên,
hẳn các người đã được cứu thoát ;
giả như các người bình tĩnh và tin tưởng,
ắt các người đã nên hùng mạnh ;

thế nhưng các người đã không muốn !

16 Các người đã nói : "Không, chúng tôi sẽ cỡi ngựa chạy trốn !"

- Được ! Các người sẽ chạy trốn.
"Chúng tôi sẽ phóng nhanh !"

- Được ! Quân đuổi bắt các người cũng sẽ phóng nhanh.

17 Chỉ một người ngăm đe, cả ngàn người run sợ ; chỉ dăm người đe dọa, các người chạy trốn hết, cho đến lúc các người chỉ còn như cây cột trên đỉnh núi, như cờ hiệu trên đồi.

18 Vì vậy ĐỨC CHÚA đợi chờ để thi ân cho anh em,
Người sẽ đứng lên để tỏ lòng thương xót, vì ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa công minh, hạnh phúc thay mọi kẻ đợi chờ Người !

19 Phải, hỡi dân Xi-on đang ở Giê-ru-sa-lem, người sẽ không còn phải khóc nữa.
Khi người kêu cứu, Người sẽ thi ân giáng phúc cho người ;
nghe tiếng người kêu là Người đáp lại.

20 Chúa Thượng sẽ ban cho người bánh ăn trong lúc ngặt nghèo
và nước uống trong cơn khốn quẫn.
Đấng dạy dỗ người sẽ không còn lánh mặt,
và mắt người sẽ thấy Đấng dạy dỗ người.

21 Khi người lưỡng lự không biết quẹo phải hay trái,
tai người sẽ được nghe một tiếng nói từ phía sau :
"Đây là đường, cứ đi theo đó !"

22 Những tượng chạm dát bạc,
tượng đúc bọc vàng của người,
người sẽ coi là ô ướ,
sẽ vất chúng đi như đồ dơ bẩn
và nói : "Cút đi !"

23 Chúa sẽ làm mưa trên hạt giống người gieo trồng,
cho lương thực, sản phẩm của đất đai,
thật dồi dào béo bở.
Ngày đó, súc vật người chăn nuôi

sẽ ăn trên những đồng cỏ xanh bát ngát.

24 Bò lừa cày ruộng sẽ được ăn cỏ khô trộn muối,
cỏ người ta đã lấy xềng và chĩa mà rải ra.

25 Trong ngày đại tàn sát,
khi các ngọn tháp đổ nhào,
trên mọi núi và mọi đồi cao,
sẽ có những khe suối và dòng nước chảy.

26 Vào ngày ĐỨC CHÚA băng bó vết thương cho dân Người,
và chữa lành những chỗ nó bị đánh,
ánh sáng mặt trăng sẽ nên như ánh sáng mặt trời,
và ánh sáng mặt trời sẽ tăng gấp bảy
- ánh sáng của bảy ngày.

27 Ngày ĐỨC CHÚA từ xa đang thân hành ngự đến,
cơn giận của Người cháy bừng như lửa,
nộ khí của Người đè nặng sinh linh.
Môi Người trào phẫn nộ,
lưỡi Người như lửa thiêu.

28 Hơi thở của Người mạnh như thác,
như nước dâng tới cổ.
Người sẽ lấy sàng mà sàng chur dân
cho chúng bị tiêu diệt,
sẽ đặt hàm thiết vào hàm các nước
cho chúng phải lạc đường.

29 Các người sẽ ca hát
như trong đêm cử hành đại lễ,
lòng chan chứa niềm vui
như người bước đi theo nhịp sáo,
tiến về núi ĐỨC CHÚA, về núi đá của Ít-ra-en.

30 ĐỨC CHÚA sẽ cho nghe tiếng oai nghiêm của Người,
và cho thấy cánh tay Người đè nặng
trong cơn thịnh nộ, trong ngọn lửa thiêu,
trong sấm chớp bão bùng, trong mưa rào mưa đá.

31 Vì khi nghe tiếng ĐỨC CHÚA, Ất-sua sẽ run sợ hãi hùng,
Người sẽ dùng trượng mà đánh nó.

32 Mỗi lần ĐỨC CHÚA vung gậy lên trừng phạt,
đều có tiếng đàn tiếng trống hoạ theo ;
Người sẽ ra tay giao chiến với nó.

33 Từ lâu rồi, lò thiêu Tô-phét đã được chuẩn bị -
ngay cho cả vua-,

lò đã sẵn sàng, vừa sâu vừa rộng,
củi lửa thật nhiều.

Hơi thở của ĐỨC CHÚA như dòng thác diêm

sinh,

sẽ khiến lò bốc cháy.

31 1 Khốn thay những kẻ xuống Ai-cập cầu viện,
những kẻ cậy dựa vào chiến mã,
tin tưởng vì có lăm chiến xa,
vì kỵ binh hùng mạnh,
mà không chịu ngược nhìn Đức Thánh của Ít-ra-
en,

không kiếm tìm ĐỨC CHÚA.

2 Nhưng chính Người cũng lại khôn ngoan,
Người có thể giáng hoạ, không rút lại lời đã
phán ra ;

Người sẽ đứng lên chống cự phùng gian ác,
chống cự những kẻ làm điều dữ được mời đến

tiếp viện.

3 Ai-cập là phạm nhân, chứ đâu phải là thần !
Chiến mã của chúng là súc vật, chứ đâu phải
thần khí !

Khi ĐỨC CHÚA vung tay, kẻ tiếp viện sẽ lao

đảo,

người được tiếp viện cũng té nhào,
chúng sẽ cùng tiêu vong hết thảy.

4 ĐỨC CHÚA phán với tôi thế này :

Khi sư tử hoặc sư tử con gầm gừ để giữ môi

của nó,

dù cả đám mục đồng được gọi đến tấn công,
nó cũng không run sợ vì tiếng hét tiếng hò,
chẳng kinh hoàng vì tiếng ồn ào náo động.

Cũng vậy, ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ ngự

xuống chiến đấu

trên núi Xi-on, trên đồi của thành.

5 Như cánh chim bay đi lượn lại,
ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ bảo vệ Giê-ru-sa-
lem,

Người sẽ bảo vệ và giải thoát, sẽ dung tha và
cứu độ.

6 Hỡi con cái Ít-ra-en, hãy trở lại
với Đấng anh em đã phản bội nặng nề.

7 Phải, trong ngày đó, mỗi người sẽ vứt bỏ
các tượng thần bằng bạc bằng vàng
do tay tội lỗi của anh em làm ra.

8 Ất-sua sẽ ngã gục dưới một lưới gươm không
phải của con người.

Nó sẽ bị tiêu diệt do một lưới gươm không phải
của người hàm.

Nó sẽ phải trốn chạy trước lưới gươm,
trai tráng của nó sẽ phải làm lao dịch.

9 Đá tảng của nó sẽ bỏ đi vì sợ hãi,
khi thấy cờ hiệu, các tướng lĩnh của nó sẽ kinh
hoàng.

Đó là sấm ngôn của ĐỨC CHÚA, Đấng có lửa
tại Xi-on,

và có lò tại Giê-ru-sa-lem.

32 1 Nay đây, một vua sẽ trị vì theo lẽ công minh,
các thủ lĩnh sẽ cầm quyền theo đường chính
trực.

2 Mỗi vị sẽ như một nơi tránh gió, một chốn trú
mưa,

như suối nước ở chỗ khô cạn,
như tảng đá to rợp bóng trên đất bị hạn hán.

3 Bấy giờ mắt những người thấy sẽ không còn bị
mờ,

tai những người nghe sẽ trở nên chăm chú ;

4 lòng những người nhẹ dạ sẽ găm suy để am
tường,

lưới những kẻ ngọng sẽ nói năng hoạt bát.

5 Kẻ ngu xuẩn sẽ không được gọi là cao quý,
người quý quyết không được coi là kẻ cả.

6 Quả thế, kẻ ngu xuẩn nói điều ngu xuẩn,
và lòng dạ mưu đồ chuyện xấu xa :
nó làm chuyện vô luân, nói điều sai lạc phạm

đến ĐỨC CHÚA ;

người đói thì nó để bụng không,
còn kẻ khát thì chẳng cho nước uống.

7 Người quý quyết dùng trò quý quyết xấu xa,
nó bày ra mưu thâm chước độc, dùng những lời
giả dối

hại kẻ nghèo hèn, hại người cùng khổ
ngay khi họ đòi quyền lợi của mình.

8 Còn người cao thượng thì suy tính những điều
cao thượng

và vì những điều cao thượng mà đứng ra lên
tiếng.

9 Bọn đàn bà ngạo mạn, hãy trở dậy mà nghe
tiếng Ta !

Lũ con gái khinh đời, hãy lắng tai nghe lời Ta
nói !

10 Chỉ còn một năm mấy ngày nữa,
hỡi đám phụ nữ khinh đời, các người sẽ run rẩy,
bởi vì mùa nho sắp lụi tàn, không còn thu hoạch
chi nữa hết !

11 Run rẩy đi, bọn đàn bà ngạo mạn,
sợ quỳnh lên, lũ con gái khinh đời !
Hãy bỏ áo, cởi trần, quấn bao bị vào lưng.

12 Hãy dấm ngực khóc than cho những cánh đồng
tươi mát,

cho vườn nho sai quả,

13 cho đất màu của dân Ta
đã mọc đầy bụi rậm và gai góc,
cho mọi nhà đang truy hoan trong thành phố vui
nhộn.

14 Quả thật lâu đài bị bỏ hoang,
thành thị đông dân nên hiu quạnh,
Ô-phen với vọng lâu thành trợ trụ muôn đời
cho lừa hoang tha hồ đùa giỡn, cho súc vật gặm
cỏ no nê.

15 Cho đến ngày, từ trên cao
thần khí sẽ được đổ xuống trên chúng ta.
Bấy giờ sa mạc sẽ trở nên vườn cây ăn trái,
và vườn cây ăn trái sẽ được coi như một cánh
rừng.

16 Lễ chính trực sẽ ở trong sa mạc,
và đức công minh trong vườn cây ăn trái.

17 Sự nghiệp của đức công minh sẽ là hoà bình.
Thành quả của đức công minh
sẽ là sự yên hàn và an ninh vĩnh cửu.

18 Dân Ta sẽ ở trong cảnh thái bình,
trong nơi ở an toàn, trong chốn nghỉ thành thoi.

19 Nhưng rừng sẽ bị đốn tận gốc, và thành sẽ bị
triệt hạ.

20 Anh em có phúc vì sẽ được gieo khắp những
nơi có nước,
và thả rong bò lừa.

33 1 Khốn cho người là kẻ tàn phá mà không bị tàn
phá,

kẻ phản bội mà không bị phản bội !

Khi người tàn phá xong, người sẽ bị tàn phá,
khi người phản bội rồi, người sẽ bị phản bội.

2 Lạy ĐỨC CHÚA, xin thương xót chúng con,
chúng con trông cậy vào Ngài.

Mỗi buổi sáng, xin Ngài nên cánh tay nâng đỡ
chúng con ;

xin cứu độ chúng con trong lúc ngặt nghèo.

3 Nghe tiếng sấm vang rền, các dân chạy trốn,
Ngài đứng lên, các nước tán loạn.

4 Người ta thu chiến lợi phẩm về, như cào cào thu
lượm

người ta xông vào lấy, như châu chấu xông vào.

5 ĐỨC CHÚA được suy tôn, vì Người ngự trên
chốn cao vời.

Người làm cho Xi-on được đầy chính trực công
minh.

6 Người sẽ làm cho thời người được ổn định.
Sự khôn ngoan và hiểu biết đem lại ơn cứu độ
dồi dào,

sự kính sợ ĐỨC CHÚA, đó chính là kho tàng

Người ban.

7 Nay đây dân thành A-ri-ên kêu la ngoài đường
phố,

các sứ giả hoà bình than khóc đắng cay.

8 Các con lộ hoang vắng, đường sá chẳng bóng
người qua.

Người ta đã phá vỡ giao ước, khinh dể các
chứng nhân,

chẳng coi ai ra gì nữa.

9 Cõi đất sẽ nhuộm màu tang tóc điêu linh,
núi Li-băng héo tàn nhục nhã,
đồng bằng Sa-rôn nên hoang địa khô cằn,
còn miền Ba-san và núi Các-men hoá ra trợ trụ.

10 ĐỨC CHÚA phán : "Giờ đây Ta trở dậy,
giờ đây Ta đứng thẳng, giờ đây Ta vươn mình
lên.
11 Các người đã cưu mang cỏ khô, ắt sẽ sinh rơm
rạ.
Hơi thở của Ta sẽ như lửa thiêu rụi các người.
12 Các dân sẽ bị cháy thành vôi,
chúng như gai bị chặt và thiêu trong lửa.
13 Người ở xa, hãy nghe biết việc Ta làm,
kẻ ở gần, khá nhận rằng sức Ta hùng mạnh."
14 Tại Xi-on, quân tội lỗi khiếp sợ rụng rời,
bọn bắt lương kinh hoàng run rẩy.
Chúng rằng : "Ai trong chúng ta ở gần được lửa
thiêu ?
Ai trong chúng ta ở gần được hoả hào muôn
kiếp ?"
15 Kẻ theo đường chính trực, hằng ăn nói thẳng
ngay,
của chiếm đoạt không màng, tay xua quạ hồi lộ.
Lời độc địa, bưng tai chẳng muốn nghe,
việc xấu xa, bịt mắt chẳng thèm nhìn.
16 Người như thế sẽ được ở non cao,
có đồn trên núi đá làm nơi trú ẩn.
Bánh ăn sẽ được luôn cung cấp,
nước uống chẳng lo thiếu bao giờ.
17 Mắt bạn sẽ chiêm ngưỡng một đức vua
trong vẻ đẹp của người, sẽ thấy một miền đất
trải rộng.
18 Lòng bạn sẽ hồi tưởng lại nỗi kinh hoàng :
"Đâu rồi viên ký lục ? Đâu rồi người thu thuế ?
Đâu rồi người thanh tra các tháp canh ?"
19 Bạn sẽ không còn thấy giống dân kênh kiệu,
một dân có ngôn ngữ xa lạ, khó nghe,
giọng nói líu lo, không ai hiểu.
20 Hãy nhìn ngắm thành Xi-on, nơi chúng ta cử
hành các đại lễ,
mắt bạn sẽ thấy Giê-ru-sa-lem, một nơi ở thành
thời,
một cái lều sẽ không bị tháo gỡ ;
cọc lều sẽ không bao giờ bị nhổ đi,
không một giây lều nào sẽ bị đứt.
21 Vì tại đó, ĐỨC CHÚA sẽ cho chúng ta thấy

Người là Đấng oai hùng.
Người sẽ như một miền có sông ngòi rộng lớn,
nhưng không có thuyền bè tới lui,
và tàu to đẹp cũng không qua lại.
22 Phải, ĐỨC CHÚA là vị thẩm phán của chúng ta,
ĐỨC CHÚA là nhà lập pháp của chúng ta,
ĐỨC CHÚA là vua của chúng ta, chính Người
sẽ cứu độ chúng ta.
23 Các dây của bạn đã chùng ròi, không sao giữ
được cho cột đứng,
không giương được cờ hiệu nữa.
Bấy giờ người ta sẽ chia nhau vô vàn chiến lợi
phẩm ;
kẻ què cũng tha hồ hôi của.
24 Không ai cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem sẽ nói : "Tôi
ốm đau."
Dân ở đó sẽ được tha tội.
34 1 Chư dân hỡi, hãy lại mà nghe, các sắc tộc, nào
cùng lưu ý.
Hãy nghe đây, hỡi trái đất và mọi loài trên đó,
hỡi địa cầu cùng muôn vật từ đất nảy sinh :
2 Nay, ĐỨC CHÚA nổi giận với chư dân hết thảy,
Người thịnh nộ với toàn thể đạo binh của chúng,
cho chúng bị tru diệt và tiêu vong.
3 Những kẻ bị đâm chết sẽ bị quăng đi xa.
Tử thi xông mùi hôi thối, núi non máu chảy đầm
dề.
4 Toàn thể đạo binh trên trời tan rã.
Các tầng trời cuộn lại như cuốn sách.
Cả đạo binh của chúng lụi tàn
như lá nho rơi rụng, tựa lá vả lia cành.
5 Vì trên trời gươm Ta say máu : sắp giáng xuống
Ê-đôm,
xuống một dân Ta đã tuyên án tru diệt.
6 Gươm của ĐỨC CHÚA, máu nhuộm đỏ, mở
dính bầy nhầy,
máu chiên máu dê, mỡ của trái cật loài cừu.
Vì một hy lễ đã được dâng kính ĐỨC CHÚA tại
Bót-ra,
chính là cuộc tàn sát lớn trong xứ Ê-đôm.

7 Cùng với chúng, nào trâu, nào bê, nào bò tốt
đều bị hạ.
Đất đai của chúng máu tràn lênh láng,
cát bụi của chúng mỡ dính bầy nhầy.

8 Quả thế, đó là ngày ĐỨC CHÚA báo phục,
là năm Người trả oán mà biện hộ cho Xi-on.

9 Và suối nước biến thành nhựa chai,
cát bụi hoá lưu huỳnh, đất đai thành nhựa cháy,
10 ngày đêm bốc lửa không ngừng, đời đời nghi
ngút khói ;
thế hệ này qua thế hệ kia, vẫn một cảnh hoang
tàn,
không bóng người lai vãng.

11 Đó sẽ là lãnh địa của nhím và kền kền,
là nơi ở cho loài cú, loài quạ.
ĐỨC CHÚA sẽ giăng dây đo biến nó thành hỗn
mang,
Người sẽ thả hòn chì cho nó nên trống rỗng.

12 Giới quý tộc của nó không còn,
ở đó người ta chẳng tôn vương nữa,
mọi thủ lãnh đều sẽ kể bằng không.

13 Trong các lâu đài của nó, gai góc mọc um tùm,
các đồn lũy kiên cố đầy những tâm ma và cỏ
dại.
Nó sẽ là hang ổ sói rừng, là sân chim đà điểu.

14 Mèo rừng gặp chó rừng, loài dê ma quái hú gọi
nhau.
Đó cũng là nơi dung thân cho quỷ Li-lít, là chốn
hắn nghỉ ngơi.

15 Đó còn là nơi rắn làm ổ đẻ trứng, ấp cho nở và
ủ ấm đàn con.
Cũng tại đó, lũ điều hâu tụ tập, con nào cũng có
bạn có đôi.

16 Hãy tìm trong sách của ĐỨC CHÚA và đọc :
sẽ không thiếu một con nào trong chúng,
con nào cũng có bạn có đôi.
Bởi vì chính miệng Chúa đã phán truyền,
chính thần khí Người quy tụ lại.

17 Chính Người đã bốc thăm,
và tay Người đã dùng dây đo mà chia phần cho
chúng.

Đến muôn đời, chúng sẽ được thừa hưởng
phần này,
chúng sẽ ở lại đây hết đời này qua đời nọ.

35 1 Vui lên nào, hỡi sa mạc và đồng khô cỏ cháy,
vùng đất hoang, hãy mừng rỡ trở bông,
2 hãy tung bừng nở hoa như khóm huệ,
và hân hoan múa nhảy reo hò.
Sa mạc được tặng ban ánh huy hoàng của núi
Li-băng,
về rục rờ của núi Các-men và đồng bằng Sa-
ron.
Thiên hạ sẽ nhìn thấy ánh huy hoàng của ĐỨC
CHÚA,
và về rục rờ của Thiên Chúa chúng ta.

3 Hãy làm cho những bàn tay rã rời nên mạnh
mẽ,
cho những đầu gối bủn rủn được vững vàng.

4 Hãy nói với những kẻ nhát gan : "Can đảm lên,
đừng sợ !
Thiên Chúa của anh em đây rồi ; sắp tới ngày
báo phục,
ngày Thiên Chúa thưởng công, phạt tội.
Chính Người sẽ đến cứu anh em."

5 Bây giờ mắt người mù mở ra, tai người điếc
nghe được.

6 Bây giờ kẻ què sẽ nhảy nhót như nai,
miệng lưỡi người câm sẽ reo hò.
Vì có nước vọt lên trong sa mạc,
khe suối tuôn ra giữa vùng đất hoang vu.

7 Miền nóng bỏng biến thành ao hồ,
đất khô cằn có mạch nước trào ra.
Trong hang chó rừng ở sậy, cối sẽ mọc lên.

8 Ở đó sẽ có một đường đi mang tên là thánh lộ.
Kẻ ô uế sẽ chẳng được qua. Đó sẽ là con
đường cho họ đi,
những kẻ điên dại sẽ không được lang thang
trên đó.

9 Ở đó sẽ không có sư tử, thú dữ ăn thịt cũng
chẳng vắng lai,
không thấy bóng dáng một con nào,

những ai được Chúa cứu chuộc sẽ bước đi trên đó.

10 Những người được ĐỨC CHÚA giải thoát sẽ trở về,

tiến đến Xi-on giữa tiếng hò reo,

mặt rạng rỡ niềm vui vĩnh cửu.

Họ sẽ được hôn hờ tươi cười,

đau khổ và khóc than sẽ biến mất.

36 1 Năm thứ mười bốn triều vua Khít-ki-gia, vua Át-sua là Xan-khê-ríp tiến lên đánh mọi thành kiên cố của Giu-đa và đã chiếm được. **2** Từ La-khít, vua Át-sua sai quan chánh chức tửu cùng với một đạo binh hùng hậu đến gặp vua Khít-ki-gia ở Giê-ru-sa-lem. Viên chánh chức tửu đứng gần kênh dẫn nước vào hồ trên phía đường dẫn tới cánh đồng Thọ Nện Dạ. **3** Ra tiếp họ có ông En-gia-kim con ông Khin-ki-gia-hu, đại nội thị thần, cùng với viên ký lục Sép-na và viên quản lý văn khố Giô-ác, con ông A-xáp. **4** Viên chánh chức tửu bảo họ : "Hãy nói với vua Khít-ki-gia : đại đế là vua Át-sua phán thế này : Dựa vào niềm tin nào mà ông tin tưởng như thế ? **5** Ông tưởng rằng trong cuộc chiến, lời nói suông ngoài miệng thay thế được cho mưu kế và sức mạnh sao ? Giờ đây ông tin tưởng vào ai mà dám nổi loạn chống ta ? **6** Hoá ra ông tin tưởng vào cây gậy sậy đập nát là Ai-cập, nó sẽ đâm thủng bàn tay kẻ vịn vào nó ! Pha-ra-ô vua Ai-cập là vậy đó đối với mọi kẻ tin tưởng vào ông ta. **7** Có thể ông sẽ nói với tôi : "Chúng tôi tin tưởng vào ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng tôi." Thế chẳng phải Khít-ki-gia đã dẹp bỏ các nơi cao và các bàn thờ của Người đó sao ? Ông ta đã chẳng nói với Giu-đa và Giê-ru-sa-lem rằng : "Các ngươi sẽ sụp lạy trước bàn thờ này." **8** Bây giờ, ông hãy đánh cuộc với vua Át-sua chúa thượng tôi : tôi sẽ cho ông hai ngàn con ngựa nếu ông tìm được người cỡi. **9** Liệu ông có thể đẩy lui được một người thuộc hạng dở nhất trong nhóm bộ hạ của chúa thượng tôi không ? Thế mà ông lại cậy vào Ai-cập để có xe có ngựa ! **10** Bây giờ có phải ngoài ý muốn của ĐỨC CHÚA mà ta đã tiến đánh để tàn phá xứ này không ? Chính ĐỨC CHÚA đã phán với ta : "Hãy tiến đánh và tàn phá xứ này."

11 Ông En-gia-kim, ông Sép-na và ông Giô-ác nói với viên chánh chức tửu : "Xin ngài dùng tiếng A-ram mà nói, vì các tôi tớ ngài đây hiểu được. Ngài đừng nói tiếng Giu-đa với chúng tôi kẻo dân ở trên tường thành nghe được." **12** Viên chánh chức tửu nói : "Chẳng lẽ chúa thượng tôi sai tôi đến nói những lời như thế với chúa thượng của ông hay với ông sao ? Chẳng phải là để nói với những người đang ngồi trên tường thành kia đang phải ăn phân và uống nước tiểu của mình cùng với các ông sao ?"

13 Bấy giờ viên chánh chức tửu đứng thẳng và hô lớn bằng tiếng Giu-đa rằng : "Hãy nghe lời đại đế, vua Át-sua : **14** Đức vua phán thế này : Đừng để Khít-ki-gia lừa dối các ngươi. Vì ông ta không thể nào giải thoát các ngươi được. **15** Cũng đừng để Khít-ki-gia dụ dỗ các ngươi tin tưởng vào ĐỨC CHÚA khi ông ta nói : Chắc chắn ĐỨC CHÚA sẽ giải thoát chúng ta, và thành này sẽ không bị nộp vào tay vua Át-sua. **16** Đừng nghe lời Khít-ki-gia, vì vua Át-sua phán thế này : Hãy làm hoà với ta và ra đây, ai nấy trong các ngươi vẫn được ăn hoa trái trong vườn nho, vườn vả của mình, vẫn được uống nước bể nhà mình, **17** cho tới khi ta đến đem các ngươi tới một xứ giống như xứ các ngươi, một xứ có lúa mì và rượu, xứ có bánh và vườn nho. **18** Đừng để Khít-ki-gia phỉnh gạt các ngươi rằng : "ĐỨC CHÚA sẽ giải thoát chúng ta." Hỏi rằng trong các thần của chư dân, đã có vị nào thực sự giải thoát xứ mình khỏi tay vua Át-sua chưa ? **19** Các thần của Kha-mát và Ác-pát ở đâu ? Các thần của Xơ-phác-va-gim ở đâu ? Họ có giải thoát được Sa-ma-ri khỏi tay ta chăng ? **20** Trong tất cả các thần của các xứ, hỏi đã có thần nào cứu được xứ của họ thoát khỏi tay ta chưa ? Vậy ĐỨC CHÚA cứu nổi Giê-ru-sa-lem khỏi tay ta sao ?"

21 Họ làm thính, không đáp một lời, vì vua đã ra lệnh : "Các ngươi đừng đáp lại hần." **22** Ông En-gia-kim, đại nội thị thần, con ông Khin-ki-gia-hu, vào yết kiến vua Khít-ki-gia cùng với ông Sép-na, ký lục, và ông Giô-ác, quản lý văn khố, con ông A-xáp. Họ xé áo mình ra, kể lại cho vua nghe những lời viên chánh chức tửu đã nói.

37 **1** Nghe thế, vua Khít-ki-gia liền xé áo mình ra, khoác áo vải thô, vào nhà ĐỨC CHÚA. **2** Vua sai ông En-gia-kim, đại nội thị thần, ông Sép-na ký lục, và các kỳ mục trong hàng tư tế, tất cả đều khoác áo vải thô, đến gặp ngôn sứ I-sai-a, con ông A-mốc. **3** Họ thưa : "Vua Khít-ki-gia phán thế này : Hôm nay là một ngày khốn quẫn, ngày trừng phạt, ngày ô nhục, vì đã đến lúc con lọt lòng, mà mẹ lại không có sức sinh ! **4** Ước chi ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, nghe thấy lời lẽ của viên chánh chước tửu là người đã được vua Át-sua, chúa thượng hẳn, sai đến thoá mạ Thiên Chúa hằng sống ; ước gì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, trừng phạt vì những lời Ngươi đã nghe thấy. Xin ông dâng lời cầu nguyện cho số sót còn lại."

5 Khi các thuộc hạ của vua Khít-ki-gia đến gặp ông I-sai-a, **6** ông I-sai-a bảo họ : "Các vị sẽ thưa với chúa thượng của các vị như sau : ĐỨC CHÚA phán thế này : Đừng sợ những lời người đã nghe, những lời mà các tên hầu của vua Át-sua đã xúc phạm đến Ta. **7** Nay Ta sẽ đặt nơi nó một thần khí, khiến nó vừa nghe một tin đồn, liền rút lui về nước. Ta sẽ làm cho nó bị gươm đâm gục ngã ngay tại xứ sở nó."

8 Viên chánh chước tửu trở về gặp lúc vua Át-sua đang giao chiến với Líp-na. Quả thật, ông nghe biết vua đã rời La-khít **9** vì vua nhận được tin nói về vua Cút là Tia-ha-ca : "Vua ấy đã ra quân để giao chiến với ngài." Được tin ấy, vua Xan-khê-ríp liền sai sứ đến với vua Khít-ki-gia. Vua nói : **10** "Các người sẽ nói với Khít-ki-gia vua Giu-đa thế này : Đừng để Thiên Chúa của ông là Đấng ông tin tưởng, lừa dối ông rằng : Giê-ru-sa-lem sẽ không bị nộp vào tay vua Át-sua. **11** Nay, ông thừa biết các vua Át-sua đã xử thế nào với tất cả các nước : các vị ấy đã tru hiển chúng ; còn ông, ông thoát sao được ! **12** Thế các thần của chư dân mà cha ông ta đã tiêu diệt, tức là các dân Gô-dan, Kha-ran, Re-xép, và con cái ông E-đen ở Tơ-la-xa, có giải thoát được các dân ấy không ? **13** Các vua của Kha-mát, của Ác-pát, của La-ia, Xơ-phác-va-gim, Hê-na và I-va đâu cả rồi ?" **14** Vua Khít-ki-gia cầm lấy thư từ tay các sứ giả trao cho mà đọc, rồi lên

nhà ĐỨC CHÚA, mở thư ra trước nhan ĐỨC CHÚA. **15** Vua Khít-ki-gia cầu nguyện với ĐỨC CHÚA rằng : **16** "Lạy ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, Đấng ngự trên các kê-ru-bim, chính Ngài, và chỉ mình Ngài, mới là Thiên Chúa thống trị mọi vương quốc trần gian. Chính Ngài đã làm nên trời đất.

17 Lạy ĐỨC CHÚA, xin lắng tai nghe, lạy ĐỨC CHÚA, xin đưa mắt nhìn. Xin nghe rõ mọi lời Xan-khê-ríp là kẻ đã sai người đến thoá mạ Thiên Chúa hằng sống.

18 Quả thật, lạy ĐỨC CHÚA, các vua Át-sua đã tàn phá tất cả các dân và xứ sở của họ, **19** quăng các tượng thần của họ vào lửa vì chúng không phải là thần, mà chỉ là tác phẩm bằng gỗ đá do tay người phạm làm ra, cho nên các vua ấy đã phá huỷ được. **20** Nhưng giờ đây, lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng con, xin cứu chúng con khỏi tay vua ấy, để mọi vương quốc trần gian nhận biết rằng chính Ngài, và chỉ một mình Ngài, mới là Thiên Chúa, lạy ĐỨC CHÚA."

21 Ông I-sai-a con ông A-mốc sai người đến tâu vua Khít-ki-gia rằng : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en phán thế này về lời người cầu xin Ta liên quan đến Xan-khê-ríp, vua Át-sua. **22** Đây lời ĐỨC CHÚA kết tội nó :

Trinh nữ, cô gái Xi-on, khinh dễ nhạo báng người ;

sau lưng người, cô gái Giê-ru-sa-lem lắc đầu.

23 Người đã thoá mạ, lẳng nhục ai, đã lớn tiếng, vênh mặt khinh khi ai, nếu không phải là chính Đấng Thánh của Ít-ra-en ?

24 Người đã dùng bày tôi mà phỉ báng Chúa Thượng,

và người đã nói rằng : "Với vô vàn chiến xa, ta trèo lên đỉnh núi,

lên những ngọn cao chót vót của Li-băng.

Ta đốn những cây bá hương cao vút, những ngọn tùng bách đẹp tuyệt.

Ta đạt tới đỉnh cao ngút trời, tới rừng cây thăm
thẳm.

25 Chính ta đã đào giếng, đã uống nước của ngoại
bang ;

ta đã làm cạn khô mọi sông ngòi Ai-cập dưới đôi
bàn chân ta."

26 Phải chăng người không hề nghe biết

Ta đã làm những điều ấy từ lâu ?

Những điều Ta dự tính từ những ngày xa xưa,
giờ đây Ta thực hiện : là phá tan những thành trì
kiên cố,

khiến chúng trở nên đồng đá vụn hoang tàn.

27 Cư dân của chúng đành bó tay, và thẹn thùng
khiếp đảm

khác nào cỏ đồng nội, tựa đám cỏ xanh tươi,
đám cỏ mọc mái nhà, hoặc như cây lúa héo
chưa kịp vươn lên cao.

28 Khi người ngồi, người đứng, lúc người ra, người
vào,

Ta đều biết rõ cả ;

ngay lúc người nổi giận với Ta, Ta cũng biết.

29 Bởi vì người nổi giận với Ta

và những lời ngạo mạn đã thấu tận tai Ta,

nên Ta sẽ xỏ vòng vào mũi, tra hàm thiếc vào

môi người.

Trên chính con đường người đã tới,

Ta sẽ bắt người phải lui về.

30 Đây sẽ là dấu hiệu cho người :

Năm nay ăn lúa chết, năm tới có lúa trời ;

đến năm thứ ba, hãy gieo, hãy gặt, hãy trồng

nho mà ăn trái.

31 Trong nhà Giu-đa, những gì đã thoát chết,
những gì còn sót lại sẽ cứ tiếp tục đâm rễ sâu,
và trên cao trở sinh hoa trái.

32 Vì từ Giê-ru-sa-lem, sẽ nảy sinh số còn sót lại,
và từ núi Xi-on, sẽ xuất hiện những người thoát
chết.

Vì yêu thương cuồng nhiệt,

ĐỨC CHÚA các đạo binh sẽ thực hiện điều đó.

33 Về vua Át-sua, ĐỨC CHÚA phán như sau :

Nó sẽ không vào được thành này,

không bắn được mũi tên nào tới đó,

không núp sau thuẫn mà xông lên,

cũng chẳng đắp ụ để công phá.

34 Nó sẽ phải quay về theo chính con đường nó đã
đến,

chứ thành này thì nó không vào được, sấm
ngôn của ĐỨC CHÚA.

35 Vì Ta và vì Đa-vít, tôi tớ của Ta,

chính Ta sẽ che chở, và sẽ cứu thành này.

36 Thiên sứ của ĐỨC CHÚA ra đánh chết một trăm tám
mươi lăm ngàn người trong trại quân Át-sua. Ban sáng,
khi người ta thức dậy, thì kia, toàn là thây ma xác chết.

37 Vua Át-sua là Xan-khê-ríp nhỏ trại và lên đường. Ông
rút về Ni-ni-vê và ở lại đó. **38** Nhưng rồi khi ông đang
sụp lạy thần Nít-rốc của ông trong đền thờ thì các hoàng
tử Át-ram-me-léc và Xa-re-xe dùng gươm đâm ông chết
rồi trốn sang xứ A-ra-rát. Con vua là Ê-xa-khát-đôn lên
ngôi kế vị.

38 1 Trong những ngày ấy, vua Khít-ki-gia lâm bệnh
nguy tử. Ngôn sứ I-sai-a con ông A-mốc đến gặp vua và
nói : "ĐỨC CHÚA phán thế này : Hãy lo thu xếp việc
nhà, vì người chết chứ không sống nổi đâu." **2** Vua Khít-
ki-gia quay mặt vào tường và cầu nguyện với ĐỨC
CHÚA như sau : **3** "Ôi lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài nhớ
cho, con đã trung tín và thành tâm bước đi trước nhan
Ngài, đã thi hành điều đẹp mắt Ngài." Rồi vua Khít-ki-gia
khóc, khóc thật to.

4 Bấy giờ có lời ĐỨC CHÚA phán với ông I-sai-a rằng :

5 "Hãy đi nói với Khít-ki-gia : ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa
của Đa-vít tổ tiên người, phán thế này : Ta đã nghe lời
người cầu nguyện, Ta đã thấy nước mắt của người.

Này, Ta sẽ cho người sống thêm mười lăm năm nữa. **6**

Ta sẽ giải thoát người cùng với thành này khỏi tay vua
Át-sua, sẽ che chở thành này." **21** Ông I-sai-a nói : "Lấy
một cái bánh vữa và nhét vào chỗ ung nhọt thì vua sẽ sống."

22 Vua Khít-ki-gia nói : "Cứ dấu nào mà biết tôi sẽ lên
được nhà ĐỨC CHÚA ?" **7** Ông I-sai-a trả lời : "Đây là
dấu ĐỨC CHÚA ban cho ngài, chứng tỏ ĐỨC CHÚA sẽ
thực hiện điều Người đã phán : **8** Này, bóng mặt trời đã

ngã trên các bậc thang vua A-khát đã xây, Ta sẽ cho lui lại mười bậc." Quả vậy, bóng mặt trời đã lui lại mười bậc trong số các bậc thang nó đã chiếu xuống.

9 Bài ca Khít-ki-gia, vua Giu-đa, đã sáng tác khi ông lâm bệnh và sau đó khi ông được qua khỏi :

10 Tôi có nói : nửa cuộc đời dang dở mà đã phải ra đi,

bao tháng năm còn lại, giam tại cửa âm ty.

11 Tôi có nói : chẳng còn được thấy ĐỨC CHÚA ở trên cõi dương gian, hết nhìn thấy con người đang sống nơi trần thế.

12 Nhà tôi ở đã bị giệt tung, và đem đi như lều mục tử.

Lạy Chúa, con như người thợ dệt, đang mãi dệt đời mình,

bỗng nhiên bị tay Chúa cắt đứt ngay hàng chỉ.

Từ sáng tới khuya, Chúa làm con hao mòn sinh lực.

13 Tới lúc bình minh, con vẫn kêu gào, như bị sư tử nghiền nát thịt xương.

Từ sớm tới khuya, Chúa làm con hao mòn sinh lực.

14 Con thở than như nhạn kêu chim chíp, con rầm rì chẳng khác bò câu ; nhìn lên Chúa mãi, mắt con đã hoen mờ.
Lạy Chúa, sức con nay đã kiệt, xin Ngài thương cứu giúp.

15 Tôi sẽ ngỏ lời, sẽ nói sao đây ?
Vì điều đó, chính Người đã thực hiện.
Suốt đời tôi lê bước, tâm hồn đầy những nỗi đắng cay.

16 Lạy Chúa, ngày tháng đời con là của Chúa, sự sống linh hồn con thuộc về Ngài.
Xin chữa lành và cho con được sống.

17 Nay muôn vàn cay đắng đã hoá nên an bình, vì chính Ngài đã cứu con khỏi hố diệt vong, vất bỏ sau lưng mọi lỗi lầm con phạm.

18 Vì ở chốn tử vong, không người ca tụng Chúa, và trong nơi âm phủ, chẳng ai ngợi khen Ngài.
Kẻ xuống mồ cũng đứt niềm trông cậy vào lòng

Chúa tín trung.

19 Chỉ người sống, vâng chỉ người sống mới ca tụng Ngài như thể con nay.

Người cha sẽ dạy cho con cái rõ Ngài là Đấng tín trung.

20 Lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài thương cứu độ.
Rồi chúng con sẽ ngày ngày xướng hoạ đàn ca trong nhà ĐỨC CHÚA, suốt cả cuộc đời.

39 1 Khi ấy vua Ba-by-lon là Mơ-rô-đác Ba-la-đan, con ông Ba-la-đan, sai người đem thư và quà tặng cho vua Khít-ki-gia, vì nghe tin vua bị bệnh và đã bình phục. **2** Vua Khít-ki-gia vui mừng tiếp đón họ và cho xem kho tàng của vua : vàng bạc, hương liệu, dầu quý, kho vũ khí và tất cả những gì có trong các nơi dự trữ của vua ; không có gì trong cung điện và trong toàn lãnh thổ mà vua Khít-ki-gia không cho họ xem.

3 Ngôn sứ I-sai-a vào gặp vua Khít-ki-gia và nói :

"Những người ấy đã nói gì với vua, và họ từ đâu tới ?"
Vua Khít-ki-gia đáp : "Họ từ một xứ xa xôi, mãi tận Ba-by-lon đến đây." **4** Ông hỏi : "Họ thấy gì trong cung điện của ngài ?" Vua đáp : "Trong cung điện của tôi có gì, họ thấy hết cả. Không có gì trong các kho dự trữ mà tôi không cho họ xem."

5 Bấy giờ ông I-sai-a nói với vua Khít-ki-gia : "Xin vua nghe lời ĐỨC CHÚA các đạo binh phán : **6** Nay, sẽ đến những ngày mọi sự trong cung điện ngươi, tất cả những gì xưa nay tổ tiên ngươi đã tích trữ, đều bị đem đi Ba-by-lon, không còn lại một thứ gì - ĐỨC CHÚA phán. **7** Một số con cái ngươi, xuất thân từ ngươi, do chính ngươi sinh ra, sẽ bị bắt đi làm thái giám trong hoàng cung của vua Ba-by-lon." **8** Vua Khít-ki-gia nói với ông I-sai-a : "Lời ĐỨC CHÚA ông vừa truyền lại quả là tốt." Vua tự nhủ : "Miễn sao có hoà bình và yên ổn bao lâu ta còn sống !"